

TÜRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

45,- Ft VIII. évfolyam 9. szám

1997. szeptember

Független közéleti lap

Így ünnepeltünk augusztus 20-án

*Képünkön Dögei Imre,
az ünnepség szónoka →*

Új gyógyszertárunk, a

SZENTHÁROMSÁG PATIKA

A TARTALOMBÓL:

Tíz év a tehetségevelés
szolgálatában

Döntött a kuratórium

Gyergyószentmiklósi
látogatás

Törődjünk önmagunkkal és
embertársainkkal

Kitépni tövestül?

A Munkügyi Központ
rovata

Az iparosság története

Beszámoló a nyár örömeiről

A szerkesztőség postájából

Sport

Receptek

VÁROSUNK ÍGY ÜNNEPELT

Bizonyára a városatyákat is minősíti, hogyan tud – vagy nem tud – együtt ünnepelni a kis közösség, a település: a város, a község, a falu népe.

Példamutató lehet a török-szentmiklósi közösség, ahol nemzeti ünnepeinken évek óta egyetértésben felekezetre, pártállásra tekintet nélkül együtt ünnepel a város apraja-nagyja. A 48-as forradalom és szabadságharc 149. évfordulóján, az idei ünnepségen például a hősi halottak emlékhelyénél együtt emlékeztek és koszorúztak városunk jobb- és baloldali pártjai, különböző egyesületei, iskolái, az önkormányzattal az élen.

Hasonlóképpen ünnepelt a város legnagyobb nemzeti ünnepünk, az államalapító Szent István király napján, amikor is a katolikus templom árnyékában a városi ünnepségen a képviselők, a jegyző úr, a polgármester úr, az alpolgármesterek az ünnepi nagymise után együtt ünnepeltek a város polgárait. Az ünnepség levezető elnökének köszöntője, valamint a Himnusz elhangzása után kedves színfoltként a Katolikus Ifjúsági Csoport adott rövid zenés, verses megemlékező műsort.

Az ünnepi szónok DÓGEI IMRE, a Független Kisgazdapárt megyei elnöke, országgyűlési képviselő emlékezett Mindszenty József bíboros hercegprímás ugyanezen a helyen elhangzott beszédére, aki fél évszázaddal ezelőtt a magyar nép szenvedéseiről szólva bölcs előrelátásával megjósolta azt a sok megpróbáltatást, amit az elmúlt évtizedekben el kellett viselnünk. Beszédében utalt jelenkorunk világhírű magyarjára, Tőkés László püspökre, aki „... a hívő gólyák útját hirdeti a keresztény világnézetet” – mondta. Beszédének további részében Vörösmarty Mihályt, Márai Sándort, Pázmány Pétert, Tolnai Józsefet, majd Pál apostolt idézte annak igazolásul, mint mondotta, hogy nemzetünknek keresztény alapokon álló, hiteles vezetőkre, „gerinces emberekre van szüksége”.

„...Amikor István király állam- és egyházalapító tetteire emlékezünk, akkor annak fényes fátylának kell lennie, hogy bátorítsan, erősítsen jelen körülményeinkben, hogy meg tudjunk felelni azoknak a feladatoknak, amelyeket e késői nemzedéknek kell végeznie.” – hangsúlyozta a képviselő úr, majd Szent István intelmeiből idézve, ünnepi megemlékezését a „minden magyarok énekének” soraival zárta, mely egykor Erdély városaiban és falvaiban zengett:

*„Hatalmas Isten, népek közé szórva,
Tebenned bízunk elejétől fogva.
Mikor másunk nem volt, csak könny és zsoldár,
Otthont keresve hajlékunk Te voltál.
Bibliás ősök sírja fölött állva
Találjon e nép végre önmagára.
Köszönjön meg mindent a védő Karnak,
S legyen testvére a magyar a magyarnak.
Kegyelmes Atyánk, népek közé szórva
Tebenned bízunk elejétől fogva.
Szólj ötagú síp, zengj magyar ének
Adj halát az ég Istenének.”*

Az új kenyér – és kalács – megszentelése, megáldása, és a Szózat hangjai után Szegő János polgármester úr jóvoltából mindannyian részesülhettünk az áldott kenyérből-kalácsból.

– 1038. augusztus 15-én hunyt el első szent királyunk. Megtud-

Hogyan ünnepelünk? Hogyan ünnepel az ország? A három nagy nemzeti ünnepünkön – a 48-as hős forradalmároknak, a keresztény kultúra alapjait lerakó, államalapító első szent királyunkra, a közelmúltból a hős forradalmároknak: diákokra, a magyar nép mellé álló, majd megalakulás helyett a mártírhalált választó, vállalt miniszterelnökönkre és hős mártírtársaira emlékezünk? Avagy az ünnep ürügyén saját céljaink érdekében, a közösséget megosztva, „ki-ki” alapon ünnepelgetünk?

hatnánk, hogy mióta ünnepli a katolikus egyház Szent Istvánt augusztus 20-án? – kérdeztük az ünnepi szentmisét celebráló dr. Laczkó Béla plébános úrtól, aki készséggel válaszolt kérdéseinkre.

– A világegyház Buda visszafoglalásának emlékére szeptember 2-án ünnepli a magyarok első királyát, Szent Istvánt. Szent László király 1083. augusztus 20-án pápai engedéllyel, a magyar püspökség jelenlétében oltárra emelte Istvánt Imrével és nevelőjével, Gellért csanádi püspök földi maradványaival együtt. Ez akkoriban egyenértékű volt a szentté avatással. 1771-ben Mária Terézia a birtokában levő Szent Jobb ereklyét nagy pompá-

val Budára vitette, és ott a királyi palota kápolnájában helyeztette el. Ezzel egyidőben XIV. Kelemen pápa hozzájárulásával elrendelte, hogy Magyarországon Szent István király ünnepe augusztus 20-a legyen, és ez a nap egyben ünnep legyen.

– *Hogyan alakult ki az a gyakorlat, hogy a katolikus templom előtti téren, a 10 órás mise után tartják a városi ünnepséget?*

– A hívő katolikusok mindig megünnepelték Szent István királyt. A rendszerváltás után a legfőbb nemzeti ünnepünk lett ez a nap, és ezzel kapcsolatban az önkormányzat elképzelése szerint, a katolikus egyház készséges hozzájárulásával a katolikus templom terén történik a nemzeti ünnep megünnepelése, első szent királyunk megünnepelése, immár hagyományosan. Az ünnep a katolikus templomban a 10 órás nagymi-

Felkérjük a polgármester urat, hogy legyen az új kenyér meg-„Szegő”-je

sével, a református templomban pedig ugyanakkor ünnepi istentisztelettel kezdődik. 11 órakor tartják közösen a városi ünnepséget ünnepi beszéddel, és utána ökumenikus kenyérmegáldással.

– *Szent István példájából, intelmeiből mit tart leginkább meg-szívlelendőnek a mai kor embere számára? Mit üzen ma, az ezredforduló küszöbén nekünk, az „árva maradék”-nak a nagy király?*

– Fiának hagyott intelmei az akkori Magyarország legjelentősebb, latin nyelven írt alkotása. Ezekben az intelmekben többek között a következő uralkodói szabályok találhatók: „Uralkodjál

szeliden, alázattal, békésen, harag és gyűlölködés nélkül. A király koronájának legszebb ékszerei a jöttek; azért illő, hogy a király igazságossággal és irgalmassággal, valamint a többi keresztény erénnyel ékeskedjék. Minden nép saját törvényei szerint él. Add meg az országnak a szabadságot, hogy aszerint éljen!”

Szent István el nem porladó keze elindította a magyar művelődés történetének a folyamatát, ha ez kivész, nem lesz magyarság. Mit adott ez a kéz a magyar népeknek? A hitet, ebből fakad a remény és teljesül ki a szeretet. Röviden: ő adta a magyar népek a keresztény világnézetet, mely megtartó erőt nyújtott egy évezreden át. Ennek alapján meg kellene találnunk ma is a kölcsönös megértést, a keresztény szeretetet: akkor lehet reményünk a további boldogabb életre és szebb magyar jövőre.

/S/

* * *

A Szolnoki Szimfonikus Zenekar hangversenyével zárult Államalapító Szent István királyunk ünnepe a Művelődési Központ pódiumtermében.

Bajusz Katalin alpolgármester köszöntőjében utalt a budapesti Szent István Bazilikában éppen akkor tartott megemlékezésre. A Szent Jobb nem porladt el, utat mutat azóta is a magyarságnak. Első királyunk Intelmei mindnyájunknak szólnak, azok szerint kell nekünk is élnünk! Gondolatai előre mutatnak, meghatározzák jövőnket is.

Az előző esti tűzijáték csillogás, a vidám szórakozás és a 20-i ünnepelés összetartozik, kiegészítik egymást. Méltó része ez a találkozás is a szolnoki zenekarral. Tagjai elfogadták a meghívást, és elhozták közeink Mozart és Bach zenéjét.

Az alpolgármester a Törökszentmiklósi Önkormányzat Képviselőtestülete és a saját nevében is kívánta, hogy ez a zenei élmény szépítse meg mai esténket és holnapjainkat is.

A Szolnoki Szimfonikus Zenekar L. Mozart Harsonaversenyét, J. S. Bach E-dúr Hegedűversenyét és W. A. Mozart „Jupiter” Szimfóniáját játszotta. Vendégkarmesterük: Szatmári Zsigmond Németországból érkezett hozzánk. Külföldön él és dolgozik, az osakai egyetem diszdzektora.

A műsor befejezése után Sulye Károlyné igazgató a szép estét megköszönve kalácsot és virágcsokrot adott át a művészeknek.

/H/

GYÓGYSZERTÁRAVATÁS

1997. augusztus 18-án ünnepélyes keretek között adták át rendeltetésének a Kossuth út – Kapisztrán u. sarkán felépült SZENTHÁROMSÁG Gyógyszertárat.

A megnyitóbeszéd után, amelyet Czédlyné Polgár Erzsébet megyei tisztifőgyógyszerész tartott, az új létesítményt felszentelte Laczkó Béla katolikus prépost, és megáldotta Szabó József református lelkipásztor is.

A tulajdonos Tiszapharma Bt képviselőjével, Antalné Valyon Ilonával beszélgettem az új patikáról.

– *Az érdeklődők kedvéért kanyarodjunk vissza az előzményekhez, amelyek egy része ma már történelem.*

– Ez a tér valamikor a Szentháromság nevet viselte. Az államosítás előtt is volt itt gyógyszertár, amelyet az akkori tulajdonos-gyógyszerésztől Ferenczi-patikának neveztek a városban. Ezt a patikát később államosították, aztán hosszú évekig nem történt különösebb esemény a patika történetében. A 80-as évek közepén azonban – az épületen belül végzett átalakítások miatt – olyan mérvű statikai problémák jelentkeztek, hogy az akkori működtető, a Gyógyszertári Központ 1986-ban kénytelen volt lebontatni az épületet. A gyógyszertárat ekkor ideiglenesen átköltöztették abba az épületbe, ahol végül is több mint tíz éven át üzemelt.

Közben tervezettek új gyógyszertárat, de hiába lett meg az engedélyeztetés, a Városi Tanács és a Gyógyszertári Központ közösen sem tudta előteremteni a megvalósításhoz szükséges pénzüsszeget.

Aztán jöttek a változások, a privatizáció, s tavaly, tehát 1996 tavaszán kiírtak egy pályázatot az üres telek eladására, illetve beépítésére.

Ezt a pályázatot mi nyertük el. Az volt a kikötés, hogy az építkezés megkezdésétől számított egy éven belül át kell adni az új gyógyszertárat, mert itt természetesen csak az épülhetett.

– *Közben több mint egy évig Önök működtették a régi gyógyszertárat is.*

– Igen. Az épületet az egyháztól béreltük, a berendezés viszont az önkormányzaté volt. Az érthetőség kedvéért el kell mondanom, hogy Magyarországon a gyógyszertárak egy idő óta úgynevezett személyi jog alapján működnek. Ez azt jelenti, hogy az egészségügyi miniszter kijelöli a területet (Törökszentmiklós négy ilyen területre, körzetre van felosztva), s a gyógyszerész egy bizonyos körzetre, utcák által behatárolt területre kap működési jogot.

A gyógyszertárat már tavaly is Poczainé Horváth Piroska vezette, így adott volt, hogy az elkészült új patikában is ő dolgozzék, neki adtuk bérbe ezt az épületrészt. A továbbiakban megegyezés tárgyát képezi, hogy az áthozott eszközöket béreljük, vagy esetleg megvesszük az önkormányzattól. A berendezést, a bútortartot nem hoztuk át, az új helyre teljesen új berendezés készült.

– *Bizonyára nem kevés anyagi áldozattal járt az építkezés. Milyen pénzügyi háttérrel vágtak neki a munkának?*

– A Bt-nek nem volt ehhez elegendő tőkéje, természetesen kölcsönt kellett felvennünk. Először egy rövidebb lejáratút, majd később – a nagyobb volumenű munkák beindulásakor – hosszulejáratú hitelt.

– *Mutatós, tetszetős az épület már kívülről is, igazán beleillik egy alföldi kisváros arculatába.*

– A városépítészeti előírásoknak meg kellett felelni, kötött volt például a telek beépíthetősége, illetve a homlokzatmagasság.

– *Ki volt a tervező?*

– Székács Károly készítette az épülettervet, de a patikabelsőt külön belsőépítész tervezte.

– *Ami valóban nagyon szép, izlésesen harmonizál egymással a belső tér minden lényeges eleme: a bútortart, a burkolólapok, a pult márványlapja. Még a külső helyszínt, az egyházi jellegű környezetet is figyelembe vette a tervezésnél a jószemű belsőépítész. Melyik cég végezte a kivitelezést?*

– Az építést a legkedvezőbb árajánlatot tevő Referencia Kft. végezte, a belső faipari munkákat pedig a mezőtúri Regálé Kft. Mindkét fél munkájával nagyon elégedettek vagyunk.

– *Külön érdekessége az építménynek, hogy Önök már előrelátóan úgy terveztették, hogy majd idővel ne csak gyógyszertár, hanem esetleg orvosi rendelő is működhesen itt.*

– Igen. Az a legújabb tendencia, hogy az újonnan épülő gyógyszertárak már mind így készülnek. Ez persze nem követelmény, de itt adott volt egy elég nagy telek is.

Az ÁNTSZ (Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat) szakmailag ellenőrizte, apróbb átalakításokat végeztetett is, s az elvi engedélyt megkaptuk a rendelő működtetésére. De még valójában az sem eldöntött, hogy háziorvosi vagy esetleg szakorvosi rendelő lesz itt.

Konferenciaterem és kiszolgáló helyiségek is vannak az emeleti részen, de ezek még nincsenek teljesen berendezve. A legfőbb cél az volt, hogy a patika üzemeljen, s ez mindannyiunk öröme meg is valósult.

A Szentháromság Gyógyszertár a régi-új helyen hétfőtől péntekig naponta 7.30-tól 15.30-ig tartó nyitvatartási időben várja a gyógyulni vágyókat

„Hogy egy tehetség megmutassa magát, ahhoz iskola kell.”

TÍZ ÉV A KIEMELT TEHETSÉGNEVELÉS SZOLGÁLATÁBAN

A ma már Bethlen Gábor nevét viselő Református Iskolában tíz évvel ezelőtt, vagyis az 1987/88-as tanévtől kezdődött az a program, amelynek keretében az átlagosnál jobb képességű gyerekekkel való speciális foglalkozást tűzték ki célul az itt tanító nevelők.

Az eltelt időszak tapasztalatairól beszélgettem Nagy Kálmánnal, az iskola igazgatójával.

– Véletlen egybeesés, de az elmúlt napokban egy másik évfordulóra is emlékezett a sajtó. 220 éve annak, hogy Mária Terézia kiadta híres rendeletét, a Ratio Educationist az oktatásügy szabályozásáról.

Ez a rendelet egyértelműen „felülről” jött, Önöket viszont a megújulásra törekvés készítette tíz éve a program kidolgozására.

Nagy Kálmánt már ezt megelőzően is nyitott, az új iránt fogékony, kezdeményező típusú pedagógusnak és vezetőnek ismerték a városban, hiszen az ének-zene tagozat indítása is az ő nevéhez fűződik.

Ez a program persze jóval komplexebb, összetettebb. Hogyan született az ötlet?

– Valóban, az ének-zene tagozat működése iskolánkban 15 éves múltra tekint vissza. Egyrészt a tagozatos osztályokban szerzett tapasztalataink, másrészt az, hogy nevelőtestületünk már korábban is nagyon fontosnak tekintette a kiugró értelmi képességű tanulókkal való többletfoglalkozást, volt az indítéka annak, hogy dolgozzunk ki egy olyan speciális programot, amellyel az intenzív fejlesztés megvalósítható.

– Miben volt ez más, több, mint az általában vett tehetséggondozás, amelyet a másik sarokpont, a felzárkóztatás mellett tulajdonképpen minden oktatási intézmény munkatervi feladatának is tekint?

– A különbség, hogy a tagozatos osztályokban az azon a területen kiemelkedő képességű gyerekekkel foglalkoznak többször, tehát plusz órát kap ének-zenéből vagy testnevelésből. Ebben a programban viszont az intellektuális képességek komplex, együttes fejlesztése történik.

A program lehetőséget ad arra, hogy az általános képzés során a speciális képességet, a tehetséget is felismerhessük. A lényeg tehát, hogy megpróbálunk egy fejlett személyiséget formálni, s ezen belül megtudni azt, hogy egy-egy területen a tanulók az átlagosnál többre képesek-e. Ha igen, akkor ezen a területen nyújtunk neki többször, de ezt minden esetben a gondolkodási műveletek fejlesztése előzi meg, hogy a tanulókat alkalmassá tegyük az adott témában, területen való elmélyülésre.

– Hogyan történik a nevelők felkészítése erre az új feladatra?

– Ez igazából nem jelentett gondot, mert valójában a nevelőtestület együttesen érezte meg, hogy ezen a téren lépnie kell az iskolának.

A közös gondolatot, elhatározást a szakirodalomból való elméleti ismeretszerzés követte olyan részleteket illetően, amelyek még hiányoztak a gyakorlatunkból. Aztán újabb közös gondolkodás eredményeként megtaláltuk azokat a foglalkozási formákat, amelyeket mi a legfontosabbnak véltünk a tehetségfejlesztésre.

– Óriási előnyünk volt, hogy rendelkezünk egy 50 fős kollégiummal. A plusz feladatok költségigényét, a tárgyi fejlesztést pedig úgy tudtuk biztosítani, hogy folyamatosan pályáztunk, s ez alatt a tíz esztendő alatt – nem titok – több millió forintot nyertünk is, amit céljaink megvalósítására fordíthattunk.

– Az itt folyó tehetségnevelő munkát a kezdetektől segíti a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Pedagógiai – Pszichológiai Tanszéke, dr. Balogh László professzor és munkatársai. Az ő közreműködésükkel

...ülő. bővebben a ... felmérések, vizsgálatok is készültek ezekben az osztályokban, melyeknek eredményeit, tapasztalatait mindkét fél hasznosítani tudja további munkájában.

– Igen. Nagyon sokat profitálunk ebből az együttműködésből, de emellett tagjai vagyunk a Magyar Tehetséggondozó Társaságnak is. Sőt, alig volt egyéves a programunk, amikor meghívtak bennünket az Európai Tehetségkutató Társaság első konferenciájára, ami azóta is folyamatos részvételt jelent számunkra. Ezek a találkozók, konferenciák rendkívül hasznosak, sok szakmai segítséget jelentenek.

– A program az induláskor a 7-8. osztályra épült. Később áttértek az ötödik évfolyamos kezdésre. Mi indokolta ezt?

– Az egyik kizárólagos a nyolc- illetve hatosztályos gimnáziumok elterjedése volt, a másik, hogy rájöttünk, a két év valójában elég rövid idő a tehetség kibontakoztatására. Ezért a programot négyéves időszakra dolgoztuk át.

Ebben a hosszabb ciklusban már lehetőség nyílik – a gyerekeknek hiányosságként felismert – tanulási technikák elsajátítására.

– Az imént már említett – más oktatási intézményeknél is bekövetkezett változások kissé kedvezőtlenül befolyásolták az Önök tehetségnevelő osztályaiába történő jelentkezést. Pedig azt megelőzően volt olyan év, amikor négyszeres volt a túljelentkezés. Jelenleg mi a helyzet?

– Igen, volt olyan, amikor két osztályt indítottunk egy évfolyamban. Most kb. kétszeres a túljelentkezés. A szülők és persze a gyerekek is ez alatt a tíz év alatt megismerhették az itt folyó munkát, az eredményeket, s úgy érzem, ez biztosítja arra, hogy a program

Számítástechnika órán

Fontos volt, hogy a tanítási órákat a legintenzívebben hasznosítsuk, s ehhez szervesen illeszkedjenek a délutáni foglalkozások, ahogyan mi nevezzük: blokkok. Itt azután mód nyílt és nyílik – főként az első negyed-, félévben – a hiányosságok pótlására is, hiszen ezek a jobb képességű gyerekek sem mind egyformán jók, tehát egyáltalán nem homogén egy-egy ilyen osztály sem. (A kísérleti osztályokba több településről, iskolából érkeznek a gyerekek, természetes tehát, hogy adódnak különbségek ebből is.)

Még ehhez a kérdéshez hadd tegyem hozzá a következőt. Meggyőződésem, hogy nevelőtestületünk szakmailag jól képzett, emberileg is magas szinten áll. Az ereje igazán abban van, hogy az új iránt fogékonyabb, a gyerekek érdekében való többletmunka igénye belülről fakad. Az együttgondolkodás, a közös akarat és összefogás nélkül ez a program sem kezdődhetett volna el, és nem érthette volna meg a tíz évet.

– Adottak voltak-e a program indításához a tárgyi feltételek?

hették az itt folyó munkát, az eredményeket, s úgy érzem, ez biztosíték arra, hogy a program folytatódik, s azok a gyerekek, akik valóban tehetségesek, ezt az iskolatípust választják.

A tehetségevel osztályokban végzett gyerekek sorsát a későbbiekben is figyelemmel kísérjük. Rendhagyó módon ötéves találkozókat szerveztek több évfolyamnak is, amelyen örömmel vettek részt az akkor már jórészt főiskolás vagy egyetemista diákok.

– Igen, ezeknek a gyerekeknek az útját valóban különös figyelemmel kísérjük. Kapunk visszajelzést a középiskoláktól is, és ezek a szervezett találkozók is módot adnak erre. Most éppen október 16-án hívjuk meg az első öt évfolyamon végzeteket. Nemcsak azt szeretnénk megtudni, hogy hová, milyen pályára, oktatási intézménybe kerültek, de a véleményüket is szeretnénk kikérni arról, hogy ez az iskola, az itteni képzés mit jelentett számukra.

Amit már most is tudunk: az első két évfolyamban végzett 37 főből 34-en kerültek 13-féle felsőfokú intézménybe. Ez a sokszínűség már a középiskola-választást is jellemezte. Az ottani képzési színvonal mellett – az ő véleményük szerint – igen lényeges volt az általános iskola alapozó szerepe.

(Megjegyezni kívánom, hogy ezek a gyerekek – pedig egy-egy évfolyamon elég magas volt a vidékiek száma – a hétköznapiokon is visszajárnak ide, kötődnek a nevelőkhöz, az iskolához. Gyakorló pedagógusként magam is tapasztaltam, hogy örömmel számolnak be eredményeikről, a nyelvvizsgák terén vagy a

tanulmányi versenyeken elért sikereikről, iskolai élményeikről, de gyakran megosztották velünk gondjaikat is, esetleg tanácsot kértek, s ez a bizalom rendkívül jóleső érzés egy pedagógus számára.)

Említette Igazgató úr, hogy az iskola 1988 óta tagja az Európai Tehetségkutató Társaságnak. Mit jelent ez a gyakorlatban azon kívül, hogy részt vesznek a nemzetközi és természetesen hazai konferenciákon. Sőt már nem egyszer előadásra is felkérték Önt illetve Balogh Iászló professzort?

– Mindenféleképpen két dologra alkalmas. Az egyik a megmértetés, hogy nemzetközi szinten hol tartunk a tehetségfejlesztésben, a másik, hogy rendkívül sokat tanulunk egymástól. A társaság elnöke dr. Franz J. Mönks professzor elismeri a munkánkat, többször járt is már nálunk, s az októberi születésnapra is jelezte érkezését.

Kapcsolataink egyre bővülnek. Nevelőink, tanulóink több alkalommal is részt vettek tanulmányúton, továbbképzéseken, illetve szaktáborokban Hollandiában és Németországban.

Hogyan összegeznék a tíz év tapasztalatait?

– Az eddigi eredmények azt igazolják, hogy érdemes (volt) ezzel a területtel foglalkozni; a nemzetközi és hazai szakirodalomban több tanulmányunk is megjelent, sőt követő iskoláink is vannak (Mátészalkán, Szerencsen).

Másfelől úgy érzem, hogy egyfajta küldetésnek tesszük eleget, mert ha az ember

születésekor kapott adottságot, képességet nem hasznosítjuk, nem fejlesztjük, akkor bünt követünk el.

Ez szép zárzó lett volna, de a jövőre vonatkozóan engedjen meg még egy kérdést.

Én úgy ismerem Igazgató urat, hogy nemigen tud leállni, pihenni (hiszen az informatika illetőleg a szakiskolai képzés bevezetése is ezt bizonyítja), mindig újabb és újabb ötletei vannak. Van-e további terve a tehetségevel területről?

– Igen. A 10. születésnapra született egy újabb terv, ami a régihez képest lényeges változtatásokat tartalmaz. Ennek elfogadtatása folyamatban van, így erről bővebben csak később beszélhetek. Ez a program a jövő tanévben indulna. Remélem, hogy az illetékesek, a szakemberek mellett elnyeri majd a szülők és a tanulók tetszését is.

Hangsúlyozni kívánom itt a beszélgetés végén is, hogy az eddigi eredményeket mindig közösen értük el. Az igazgatóság és a nevelőtestület tagjainak szoros együttműködése nélkül én sem számolhatnék be sikerekről.

Kiemelném még azt is, hogy a program folytatásában nagy szerepet játszott az új fenntartó, a Református Egyház pozitív hozzáállásával, munkánk erkölcsi és anyagi támogatásával.

– Bizom az új programterv elfogadásában, s kívánok Önnek és a nevelőtestület valamennyi tagjának, az iskola minden dolgozójának erőt, egészséget az új tanév feladatainak megvalósításához!

F.K.I.

DÖNTÖTT A KURATÓRIUM

A Településfejlesztési Alapítvány kuratóriuma augusztus 14-én – ez évben már másodszor – összeült, hogy elbírálja az időközben befutott kéréseket. Minden igényt jogosnak és méltánylandónak talált, am – mivel az alapítvány tőkéje 1993 óta nem gyarapodott – az elosztható mintegy 770 ezer forintnyi kamatból csak a legindokoltabbnak tartott kilenc kerést lehetett – részben vagy egészben – teljesíteni.

Az elbírálás fő szempontja az volt, hogy az a tevékenység, amelyre a támogatást igényelték az intézmények, mennyire szolgálja a város polgárainak mint közösségnek az érdekeit, mennyire járul hozzá a város kulturális hagyományainak, szellemi értékeinek megőrzéséhez, illetve gyarapításához.

Részletezve: 100-100 ezer forintot kapott a két egyházközség a katolikus és a református temető közösségi sírjainak, emlékműveinek gondozására; a Katolikus Egyházközség ezenkívül 50 ezer forintot a templom felújítási munkáinak támogatására; 50-50 ezer forintot kapott a Hunyadi Mátyás Általános Iskola a népi hagyományok ápolására, a Kodály Zoltán Zeneiskola hangszerek javítására, valamint a Petőfi Sándor Általános Iskola a sportudvar burkolására; 100-100 ezer forintot szavazott meg a kuratórium a Miklós Néptáncgyűttesnek új táncruhák vásárlására, a helvi Rádió Horizontnak „Városi arcképcsarnok” c. műsorsorozatának sugárzására és archíválására, valamint a Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány részére a város polgárainak szülő tudósítások céljára. Egy kisebb összeggel, 12 ezer forinttal járult hozzá az alapítvány a Katolikus Népkör szüreti felvonulásának költségeihez, szintén a népi hagyományok ápolása jegyében

(Fl)

SZILÁNKOK

Augusztus 19. este. Tűzijáték. Évek óta várva várt, kedves és látványos színmű. De még el sem kezdődött, hirtelen felremlik valami a ködös távolból. Sötétbe borul a város. Volt már ilyen sokszor, nagyon régen is. (Elsötétítés!)

Kilövik a rakétákat. (Mintha a légvédelmi ágyúk hangja lenne!) Fehér és színes fények az égbolton. (Sztalingyertyák és torkollattüzek a látóhatáron!)

Öröm és harsány tetszesnyilvánítás. (Szerencsére ez már egészen más! Nem a robbanások nyomában járó rémület némasága, mint akkor.)

Magyar nyár, 1944! Meddig kísértetek még tragikus emlékeid?

Augusztus 20. Kora reggel, piacteri parkoló: Hét üresen ásitó szeméttartó – bokáig érő pohar- és szemétdó! „Jó multság, férfimunka volt”?

Táncsics út. Egy görkorcsofolyás ifjú – elvéve az előzést – neki-megy egy idős asszonynak Szerencsés véletlen következtében megússzák a balesetet. Elnézés kerése helyett a fiatalember hihetetlen gyorsasággal továbbgurul

Ha ilyenkor valami baj történik, hol van már a felelős!

Autóbusz megálló, valahol a Kossuth úton: Tizenéves várakozók ülnek a pad tetején, akarsak mindenütt, a városban. Ahova más szívesen leülne (ha tiszta volna!), ott ők talán a lábuk nyomának megőrködését gyakorolják? A nagy művészek Budapesten ezt valahogy masképpen csinálják!

(Hajnal)

TESTVÉRVÁROSI LÁTOGATÁS GYERGYÓSZENTMIKLÓSON

1997. augusztus 1-2-3. A nyomtatott programból: Gyülekező 1-jén 4 óra 15-kor. Indulás 4 óra 30-kor.

Minden törökszentmiklósi utas percre pontosan érkezett, és éle-tünk legmodernebb, légkondicionált buszában kényelmesen elhelyezkedtünk. Vettünk fel utast Fegyverneken, Kisújszálláson. Így utólag őszintén és tárgyilagosan megállapíthatom, hogy utunk maga volt a csoda. Egy remek buszsofőr, egy kitűnő busz, egy nagyon kedves társaság, amely a harmadik nap végére testvéri és baráti együttessé alakult!

A régi torokszorító csend megjelent már Ártándnál, és az első nagyon kellemes meglepetés! Semmi regzetúra a vámnál! Összeszedték útleveleinket. Nagy és feszült csend. Vajon kiszállítanak csomagostól a kivégző négyosztagba? Kis várakozás után jön vissza a gépkocsivezetőnk, hozza útleveleinket lepecsételve! Vámosokat csak sétálgatni láttunk, amint a személyautók csomagtartóiba betekintettek pár percig. Hozzánk be se néztek. Na ez már Európa! Bárki intézte ezt így, áldja meg érte a Teremtőt!

Aki lelkiismeretesen, jól felkészülve adja a tájékoztatást, az Szabó Ákos, önkormányzatunk dolgozója! Lassan mindenkori úticsomagjához nyúl, és megkezdődik a kiadós reggeli fogyasztása – és egymás kínálása! A busz hűtőjében sör és üdítők nagy mennyiségben, önköltségi áron.

Hosszú az út Gyergyószentmiklósig: Nagyvárad-Királyhágó-Kolozsvár-Szászrege-Maroshévíz-Gyergyószentmiklós. Délután 4 körül kellett volna érkezniünk, de kissé megkéstünk. Érdekes megfigyelést tehetünk. Ott még akkor kezdett virágozni a hárs, a burgonya, a mák! Hellyel-hellyel kézikaszás aratókat lehetett látni. Meglehetősen kedves látványt nyújtottak a 250-300-as juhnyájak a műúton, elől a szamar szolóban, hátán a juhász subája, szorosán az út jobb oldalán, a padkán, utána a nyáj elnyúlva, hátul a juhász meg a kutyája. Igen kedves látvány! Nem is olyan szamar a szamar! De mindez késést okozott. Ez többször ismétlődött.

A gyergyószentmiklósi iskolában már nagyon vártak ránk. Öreg, patinás iskola, 4 hatalmas tömbben megépítve. Szilágyi Ferenc igazgató úr már kissé türelmetlen volt, hogy mi van velünk, de aztán nagyon kedvesen fogadott. A rizs kissé elfőtt, de jó volt a meleg vacsora.

Következett a szállás elrendezése, diákosan, a sodronyos öreg ágyak, matracok letakarása, a régi plédok huzatba cibálása, és egy kis fertőtlenítés otthoni pálinkával. Az első éjszaka szokatlan volt. Szórakoztatásunkról gondoskodott a mi szobánkban egy horkoló trió, három szolamban! Türelmünk.

Augusztus 2-án, szombaton kirándulás a Békás szoroshoz. A bejáratnál, a szemben lévő hegyen hatalmas magasságban egy nagy kereszt! Hogyan tudták arra a meredek csúcsra felvinni? Ez is egy csoda, mert nem helikopter vitte fel! Én maradtam a sofőrünkkel, segítettem a kicsi helyen megfordítani a buszt. Ezen a napon reggelit kaptunk, és délután megtekintettük a Lázár kastélyt. Ami ott nagyon szép és érdekes volt, a festő alkotótábor sok festménye és a nagy számú, gyönyörű, faragott fotel-szék. Aznap vacsora után alkonyatkor jött a csoda, amelyre csak a székelyek képesek. Az igazgató úr meghívott bennünket a sógora és az ő hegyen lévő nyaralójába. Már az indulásnál „pipált a hegy”. Így mondják a székelyek, amikor a felhő lejjebb jön a hegycsúcsoknál. Na, gondoltuk, jól kinézünk, mert mire felérünk a hegyre, elered az eső. De a székely nem olyan, hogy ettől megrettenjen. A régebbi viharok okozta tarolásokból, egész hegyoldal hatalmas fenyőinek tövestől kicsavart ágaiból, meggrakták az „évig érő” tüzet. A buszunk minden csomagterét a mi fiaink comb- és derekvastagságú fenyőhasábokkal rakták tele, ezekkel a gyantás hasábokkal körülölelték a fenyőágakat. Alatta száraz széna volt, és bizony „rágyújtottak”! Jött az eső, mi behúzódtunk a kétszintes erdei házakba.

A házigazdák tovább éltették a tüzet. A székely tüzet nem tudta

eloltani az eső. Így aztán sikerült elénekelniünk a magyar és székely Himnuszot együttesen, egy szívvel, egy akarattal. Boldoggá tett a tudat, hogy azóta juttattunk azoknak a fiataloknak is a székely Himnusból, akik még nem tudták, és szerették volna megtanulni! Azután sorba vettük a legkedvesebb népdalainkat, meg a székely nótákat. Az igazgató úrnak a sógora – akit éltessen sokáig a Jóisten – igen szépen énekel, de tudja a kunsági nótákat is! Ami a lényeg: egy nagyszerű magyar ember! Ha jól emlékszem, őt is Szabó Lajosnak hívják. Itt kell megemlékezni a kedves Asszonyaikról (így, nagy A-val!). Ujjatlan ruhákban, igen lengén öltözve szakadatlanul kínálták az innivalókat, valami különleges, édes likőrfélét. Bőrig ázva! Mi viszonzásul magyar borokkal kedveskedtünk úticsomagjainkból.

Augusztus 3-án, vasárnap reggeli után egy kis séta következett Gyergyószentmiklóson az igazgató úrral. Én kíváncsiságból rákérdeztem, hogy a Salamon Ernőről elnevezett Elméleti Liceum nem kérte-e a Soros Alapítvány segítségét. Igazgató úr határozott igennel felelt. Kaptak Soros úrtól segítséget. Nem támasztott semmilyen igényt, és elnyerték a pályázatot. Az iskola teljes címe: Salamon Ernő Elméleti Liceum, Gyilkos tó u. 3. Szobra az iskola előtt áll!

Leadtuk felszereléseinket, átadtuk szerény csomagjainkat, ajándékaikat az iskola igazgatójának, a velünk foglalkozó koll. vezetőnek, a konyha dolgozóinak, és folytattuk az augusztus 3-ra tervezett programot.

Parajd: sóbánya. Egy öreg csatragány busszal mentünk le a bányába. Kíváncsi voltam, hányan fulladunk meg, mire leérünk. Mint a heringek, olyan szoroson voltunk. Számoltam a másodperceket. Kb. 6 perc múlva nyitottak ajtót. Szinte felüdülés volt a hús, sós levegő. Közel 200 lépcsőn kellett még lefelé menni. Ott aztán csak a két szemünkre, meg egy keveset Szabó barátunkra hagyatkozhattunk. Akinek tájékoztatni kellett volna, az 200-300 magyar forintért sókristályokat árult. A sóbánya Európát még 150 évig el tudná látni sóval. Csodálatos a levegője. Focipálya is van meg egy igen szép templom. Asztmásoknak gyógyhelyiségek 2-3 hetes turnusokra. Ismét egy csoda

Koronon 1 óra vásárlás! Igen gazdag község. Az udvarokon 1-2 autó. Ők rendszeresen „bejárnak” Magyarországra. Tudják szegények, hogy „kinn” vannak. Az egyik korondi menyecske megkért, vigyázzak már a holmijaira, mert vinne valami harapnivalót az urának, mert az korongozik. Híres fazekas család. Kislány a szemét Pesten mütötték. Meglehetősen jól járt velem, mert eladott vagy 3-4 tiszta birkagypajú falvédőt.

Sajnos, Szovátán nem voltunk benn! A gyönyörű Erdély egyik gyöngyszeme. Balavásárnál elmondta egy néni, hogy mennyi a nyugdíja „magyarra” átszámítva: kb. 5300 forint. Kérdeztem, mire elég, mondta, hogy gyógyszerre sem! Kevés baromfi, háztáji, ebből élnek szükösen.

Kolozsvárott egy óra városnézés. A templomban valami szertartásra készültek, és mondták, foglaljunk helyet. – Sajnos, mennünk kell! – feleltük.

A Mátyás szobornál minden összedúrva! A magyar zászló a követségben a legfelsőbb szinten drótokkal kikötve rettegi Funárt!

Az erdélyi látogatás után – 77 évvel Trianon után – megállapíthatjuk, hogy sokat tanulhatunk kinti magyar testvéreinktől. Csodálatosan megőrizték nyelvünket. Megőrizték nemzettudatukat. Megőrizték hitüket!

És a végén engedjék meg nekem, hogy megköszönjem mindazoknak, akik ezt a sok csodát meglátni engedték. Köszönöm mindazoknak, akikkel együtt lehettem, közelebről megismerkedhettem, a szívembe fogadtam őket! Ha tehetném – ha tehetnének – egy hatalmas nagy léghajóval, repülővel minden törökszentmiklósi fiatalnak bemutatnánk Erdély szépséges tájait, hegyeit, völgyeit, a sok-sok csodát! Ha tehetitek, fiatalok, nézzétek meg!

Horváth András ny. tanár

KITÉPNI TÖVESTÜL?

„Tépje ki tövestül!” – hangzik egyre gyakrabban a felszólítás, mely a parlagfű vagy valamilyen gyomnövény irtására buzdít.

A minap a Törökszentmiklósi Városi Hírmondóban a ricinus irtására való felhívást olvasok. Nem értem, miért kell irtani a ricinust, amit én eddig kerti dísnövényként ismertem, amit vakondüzöként és gyors növekedése miatt cserjéptólként ültetnek. Talán mérgező termései miatt vált hirtelen fölöslegessé a város közterületei számára? A cikkben nincs semmiféle indoklás, csak hivatkozás egy törvényrendeletre, mely szerint a gyomok irtása mindenki számára kötelező.

Őnök tudják, mit nevezünk gyomnak? A válasz nem is olyan egyszerű.

A Földön élő, ma ismert kétszázezer növényfaj közül 6700 fajt tartunk gyomnak. Ebből 18 faj valamilyen szempontból (pl. gazdasági, egészségügyi) kiemelkedően nagy károkat okoz.

Hogy melyik növény számít gyomnak, azt igen nehéz eldönteni. Ezt ugyanis mindig az adott helyzet határozza meg, az a társulás és az élőhely, ahol a növény előfordul. Például a ragadós galaj egy védett ősgyepben igen veszélyes gyom, de egy árokparton már nem az, mivel – egyébként – jó mézelő, és agresszív terjeszkedésével kiszorít sok más – esetleg kellemetlenebb – növényt, akár a parlagfűvet is.

Napjaink veszedelemes allergén növénye a parlagfű. Nem árt azonban tudnunk, hogy féktelen elszaporodásának többek között a természetes gyepek elhamarkodott feltörése, és a túlzott gyomirtás teremtettek lehetőséget. A parlagfű pollenje azért különösen veszélyes, mivel virágporszemének felülete tüskés, így azon megtapadnak a városi levegő szennyeződései, fém és ásványi porszemek, amelyek már önmagukban is allergiás reakciót váltanak ki (ún. aeroallergén anyagok). A parlagfű pollenje így önmagában (pl. tisztább levegőjű területeken) jóval ritkábban okoz kellemetlen tüneteket.

A parlagfű esetében nem kétséges, hogy szükség van az ésszerű és szervezett ritkításra a városokban és azok környékén. Ez azonban nem egyenlő az öletszerű, minden gyomnövényre kiterjedő, a lakosság segítőkészségére és növénytani ismereteire alapozott helyi növényirtásokkal.

Röszer Tamás

TÖRÖDJÜNK TÖBBET ÖNMAGUNKKAL EMBERTÁRSAINKKAL!

Sajnálatos módon egyre szaporodnak a hírek újságokban, elektromos médiákban: halmozottan nő a szenvedélybetegek száma, kiugró a károsodás testi és lelki értelemben egyaránt. Különösen aggasztó ez, ha már közvetlen közelünkben is fizikailag is érzékeljük a veszélyt: a fiatalok nagyarányú részvételét, bevonódását a legújabbkor pestisébe, a kábítószer járványokba. Az alkoholizmust már elszenvedjük, érezzük, hogy az élet nagy kihívása ma még elképzelhetetlenül nagy terheket fog ránk rakni. Nem szabad, hogy a rettegés, a tehetetlenség bénító félelme erőtlenné, védekezésre képtelenné tegyen bennünket. Már működnek a segítségnyújtó szolgálatok, számtalan jó szándékú és néhány tucat – minden segítséget megadni kész – szakképzett segítőtárs. Hívja őket, ha úgy érzi, segítségre szorul, vagy segíthet krízishelyzetbe került embertársán.

Hívását várják:

Drog-Stop éjjel-nappal telefonszolgálat, Budapest

Tel.: 06-01/267-3344 vagy 06-01/270-2766

Levél cím: Budapest-Újpest 1.

Pf.: 223

1325

Debreceni Drogambulancia:

Tel.: 52/315-088 segélytelefon: 52/349-920

Szegedi Drogközpont:

Tel.: 62/436-355

Kapocs Ifjúsági Önszolgálat, Budapest.

Tel.: 06-01/251-7266/120 mell.

Kék Vonal Gyermek és Ifjúságvédő Szolgálat, Budapest.

Tel.: 06-01/210-3349

(A hét minden napján, vidékről is ingyen hívható)

Szolnok, Mentalhygiénés Programiroda:

Tel.: 56/421-521 Dr. Fügi Sarolta

Törökszentmiklós, Pszichiatriai Betegek Otthona:

Tel.: 56/390-230 vagy 56/391-965, Dr. Hodosi Miklós

Éljen a lehetőséggel – segítsen önmagán, szenvedő embertársain!

Dr. Hodosi Miklós

\$\$\$ A MUNKAJOGNAK ASZTALÁNÁL \$\$\$

Tájékoztatók, gyakorlati útmutatások a munkajog világából

Egy munkavállaló kérdése – bár ezt a kifejezést nem használja – mégis a felmondási tilalomra vonatkozik. A munkavállaló egy termelő vállalkozás egyik egyszemélyes boltjának eladója. Az adott hó 1-jén munkaidő után elment az orvoshoz, aki egészségi állapota miatt (5 hónapos terhes) táppénzre vette a következő naptól. Másnap reggel bement a boltba, egész nap ellátta teendőit, közben levélben a szállítást végző kocsival üzent az 50 km-re lévő munkáltatójának, hogy 2.-ától táppénzre került. Mivel a munkáltató nem reagált a levelére, a következő napon reggel is kinyitotta a boltot, átvette az árut, és folytatta a szokott munkáját. Dél előtt megjelent a munkáltató, és közölte az eladóval, hogy adja át a kulcsokat, és mehet haza, ugyanis nincs megelégedve a munkájával, ezért adott hó elsejétől felmondja a

munkaviszonyt. Tegnap postára is adta a felmondást. Az előző havi bérét pedig majd 10-e körül – mint eddig is – meg fogja kapni. A postás 4.-én hozta is a munkáltatói rendes felmondást, amelyben általánosság szintjén az eladó nem megfelelő munkavégzése volt indokként megjelölve. Mit tehetek? – kérdezi a munkavállaló.

A konkrét válasz egyszerű: az Mt. 199-202. §-ai szerint a kézhezvételtől számított 15 napon belül munkaügyi jogvitát kell indítania – az elmondottak szerint – a súlyosan jogsértő egyoldalú munkáltatói intézkedéssel szemben, aminek első lépése az, hogy írásban egyeztetést kell kezdeményeznie a munkáltatónál. Abban az esetben, ha az egyeztetés eredménytelen marad, vagy 8 napon belül megtartásra sem kerül, nos akkor 15 napon belül a munkaügyi bírósághoz kell keresettel

fordulni. Ennyit az eljárásjogi részről. A továbbiakban részletezzük, hogy milyen jogsértést követett el a munkáltató, mit is követeljen a munkavállaló a jogvitában.

Az Mt. 89. §-a részletezi a rendes felmondás szabályait, és a munkáltatónak indoklási kötelezettséget ír elő. Az indoklásban csak a munkavállaló képességeivel, a munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, illetve a munkáltató működésével összefüggő okok szerepelhetnek. Az indoklásnak valósnak és okszerűnek kell lennie, vita esetén a felmondás indokát a munkáltatónak kell bizonyítania. Ebből is látszik, hogy maga a felmondás (indoklása) valós és okszerű volta is könnyűszerrel támadható, vitatható, ám a legnagyobb probléma mégsem ez. Az Mt. 90. §-a taxatív felsorolja azokat az eseteket, amikor a munkáltató nem szüntetheti meg rendes felmon-

dással a munkaviszonyt, ezt nevezzük felmondási tilalmaknak. A munkáltató két felmondási tilalmat is megsértett, mert kizárt a munkáltatói felmondás – többek között – a betegség miatti keresőképtelenség, illetve a terhesség időtartama, valamint az ezt követő 30 napon belül. Az Mt. 90. §-a természetesen ennél jóval részletesebben taglalja a szabályokat. A munkavállaló áldott állapotához semmi kétség nem fér, hisz terhesgondozási kiskönyvvvel rendelkezik. Mondhatjuk azt, hogy állapota igencsak előrehaladott. Elmondása szerint munkáltatója tudott állapotáról, ám ennek végső soron nincs akkora jelentősége, mint általában gondolják, mert az Mt. nem a terhesség munkáltatónak való bejelentésétől számítja a felmondási tilalmat, hanem a tényszerű állapottól. Az is igaz, hogy a munkavállaló tájékoztatási kötelessége körébe tartozik, hogy állapotáról tájékoztassa a munkáltatóját. Egyrészt a saját érdeke miatt is, a terhes nők egyéb foglalkoztatási kedvezményt is élveznek, másrészt, hogy a munkáltató is felkészülhessen a munkavállaló helyettesítésére. Az tehát megállapítható, hogy a munkavállaló terhessége megállapításának pillanatától felmondási tilalom alatt állt, és így ezért jogsértő a felmondás.

Figyelmet érdemel emellett a munkáltató csalárd lépése, amikor is gyorsan megírta és tulajdonképpen visszatűmözta a felmondást

a keresőképtelenség miatti táppénzes állapot megelőző napra. Ezzel a lépéssel azonban nem oldott meg semmit, mert a felmondás feltételeinek – általában – a közlés pillanatában kell fennállniuk. Az írásbeli nyilatkozat pedig akkor tekinthető közöltnek, ha azt az érdekeltnek vagy az átvételre jogosult személynek adják át. A felmondás közlése jelen esetben 4-én történt meg, amikor is a postás kézbesítette a felmondást a munkavállalónak. Ekkor viszont a munkavállaló már javában (keresőképtelensége miatt) táppénzes állományban volt, és így is felmondási tilalom alatt állt.

A munkavállaló tehát a munkajogi vitában jó eséllyel hivatkozhat a munkáltatói felmondás jogellenességére. Mit követelhet a munkáltatótól az egyeztetés során? Jelen helyzetében – mivel várhatóan több, a biztosított jogviszonyán alapuló társadalombiztosítási ellátást fog hosszú ideig igénybe venni – a legcélszerűbbnek látszik, ha az eredeti állapot helyreállítását – az integrum restitutiót – kéri, tehát azt, hogy a munkáltató hatálytalanítsa a rendes felmondást, és állítsa vissza a munkaviszonyát.

Észrevételem az – bár a tanácsot a munkavállaló kérte –, hogy az egyeztető tárgyaláson a munkáltató számára is ez látszik a leggyorsabb és legkevésbé fájdalmas megoldásnak. Perbe bocsátkozása esetén ugyanis a

munkáltató kockáztatja azt, hogy a munkavállaló megváltoztatja igényét (megteheti), és nem munkaviszonya helyreállítását kéri, hanem a megszüntetés jogellenességének kimondása mellett a felmondási idő és végkielégítés összegén túl még az öt megillető végkielégítés összegének a kétszeresét is kéri, amire az Mt. 100. §-a lehetőséget biztosít, valamint – az esetleg – felmerült kárának a megtérítését is követelheti. Azt már csak zárójelben jegyzem meg, hogy a felmondás a fentiekben túl még súlyos alaki hibában is szenved, mert nem tartalmazza a jogorvoslat lehetőségéről való részletes tájékoztatást sem. Arról nem is beszélve, hogy a munkáltató akkor is jogsértő volt, amikor az utolsó munkában töltött napon nem fizette ki a munkavállaló járandóságát, mint ahogy azt az Mt. 97. § (2) bek. előírja.

Befejezésül már csak sajnálattal jegyzem meg, hogy ezen a rendes felmondáson – mint azon a bizonyos állatorvostudományegyetemi lovon, fellelhető szinte az összes jellemző jogsértés, amit egy felmondás során el lehet követni.

Dr. Vincze Imre
Munkaügyi Közvetítői és Döntőbírói
Szolgálat tagja
munkajogi szakértő

ADALÉKOK A TÖRÖKSZENTMIKLÓSI IPAROSSÁG TÖRTÉNETÉHEZ

III. befejező rész

Az iparosság mint társadalmi réteg, igen sok változáson ment keresztül, mely emelkedést és válsághelyzetet tartalmazott.

Talán van egy olyan érzésem, mintha az iparosság egyik alkotó eleme lenne a polgári társadalmi réteg kialakulásának. Törökszentmiklóson van egy olyan réteg, amely több-kevesebb tőkével rendelkezik, jól prosperáló üzemet tart fenn.

A termék-előállítás ma már párosul kereskedelmi tevékenységgel, mert csak a több lábon álló vállalkozások a rentábilisak. Talán most írtam le először, hogy vállalkozás. Igen, az iparosság átalakult vállalkozóvá. Az iparosok nem is nevezik magukat iparosoknak, jobban szeretik azt a definiálást, hogy vállalkozó. A megrendelők is ma már a vállalkozó megnevezést ismerik. Ez nem baj, mert nem a megnevezés a fontos, hanem a szolgáltatás.

Az a vállalkozói réteg, akiről én írok, ma már megbecsült

társadalmi réteg, és hozzátartozik a mai életünkhöz. Talán hiányzik belőlük az a szellem, amely a szoros összetartozást jelenti. A mai vállalkozók magányos farkasként végzik fontos és szükséges munkájukat, nem alakult ki egy olyan közösség, amely az erejüket egyesítené. Biztos vagyok benne, hogy együttesen hatalmas erőt alkotnának.

Remélem, az elkövetkezendő időszak megoldja e lényeges feladatot, hisz erre vonatkozó lépéseket egyesek már megindították, de feltétlen szükségük lesz valamennyi vállalkozó támogatására. Ha kialakult és összefog ezen társadalmi réteg, méltó utóda lesz annak az iparos társadalomnak, akiről oly sok szépet és jót mondtunk. Ez az összefogás nem megy magától, erős egyéniség kell ehhez, és feltétlen szükség lesz az önkormányzat támogatására.

Természetesen a vállalkozóknak is sok mindent meg kell tenni

a sikerért, a közösség kialakulásáért. Csak akarni kell, és ennyi az egész. Személyesen is ismerem ezen társadalmi réteg magját, alkalmas emberek a polgári középréteg kialakulására. Maguk is olyanok, hogy vallják az én hitemet, csak éppen szunnyad bennük az akarás.

A törökszentmiklósi vállalkozói réteg rendkívül széles skálán mozog, ha nem is hasonlít a régi iparosok körére, de legalább olyan fontos és szükséges, mint elődeink. Van bennük olyan erő, amit fel kell szabadítani, és lesz az utókorunk egy rétege, amiről ismét lehet tevékenységüket elismerő és méltató nyilatkozatokat írni.

Országos Iparegyesület néven 1841-ben Kossuth Lajos irányításával jött létre, nem veszhet el és nem tud elveszni, mert olyan gyökerekkel rendelkezik, amit sem háború, sem politikai elképzelések nem tudtak felszámolni.

A század elején volt az ipari

forradalom, mely a manufaktúris működésről áttért a nagyüzemi működésre. Jelenleg is folyik egy csendes forradalom, amikor is az iparos társadalom átalakul vállalkozói társadalommá, a részben manufaktúris munkamódszer helyett a legmodernebb technológiai megoldások alkalmazásával fog működni a vállalkozás. Ez az új rend lényeges és meghatározó eleme lesz a polgári társadalomnak.

Azzal kezdtem: „Hol vagytok, ti régi iparostársak?” Folytattam: „Hol vagytok, ti új iparostársak?” Úgy gondolom, hogy megtalálhatók Törökszentmiklóson, és ha kell, újra fel kell őket fedezni, mert ez a társadalmi réteg nem csak szolgálat, hanem igen sok munkahelyet is teremt, és ismét ebben a közösségben igen sok család fogja megtalálni boldogulását.

Husi Béla
vállalkozó

A NYÁR ÖRÖMEI

„Békaporonty” természetvédő és ismeretbővítő tábor

Az Ipolyi Arnold téren tanuló gyerekek részvételével negyedik alkalommal táboroztunk Tiszapüspökiben a természetbarát tanulókkal.

27-en érkeztünk jún. 23-án az Ördögsekér Oktatási Központba. Az egy hét alatt nagyon sok szakmai és igazi tábori programban vehettünk részt.

Baran olás közben, a valóságban feltűnik a kőn vekből megismert fákat, bokrokat, lágyszárú növényeket. Beszélgettünk a gyógynövényekről, a védett növényekről. Sétánk során titokban megfestjük a megbúvó apró bogarakat, szárnyas és emlős állatokat. Közben – az erdő csendjére, a friss levegőre figyelve – annak megóvásáról beszélgettünk.

Ebihalat mentettünk. Mikroszkóp alatt vizsgáltuk a Tisza vizét. Bagolyköpetet elemeztünk.

A legizgalmasabb az éjszakai bátorságpróba, a békagyűjtés, az erdei akadályverseny volt. A legvidámabbnak a táborút melletti jelmezverseny bizonyult, de az ügyességi versenyen is sokat nevtünk.

Vass Áron fazekasmesterrel készítettünk ajándékot igazi agyagból a szülőknél.

A gyöngyösi Mátra Múzeumba, a Kékestetőre is eljutottunk buszszal. Alföldi gyerekek, felnőttek mindig nagy élményt jelent a hegyvidék. Erre pályázaton nyert pénzből nyílt lehetőségünk. Ezúton is köszönjük az önkormányzat Kulturális Bizottságának anyagi támogatását.

Sok élménnyel, újabb ismeretekkel gazdagodva tértünk haza. Az ajándékcsoomagba a pöttyös labda, a csoki mellé a Városi Könyvtár Búvár újságai is bekerültek.

Érdeklődő, fegyelmezett gyerekekkel öröm volt a táborozás.

Török Andrásné, Kis Zoltánné (Kölcsény)

„Unaloműző” tábor

Iskolánkban az „Unaloműző” táborot néhány év kihagyás után az idén újraszerveztük, arra gondolva, hogy sok szülőnek okoz gondot gyermekének egész nyárra történő elhelyezése. Ezen kívül szeretnénk volna a szünet egy részét itt töltő gyerekeknek hasznos, szórakoztató, változatos programokat nyújtani.

A tábor ideje: 1997. jún. 16-20, jún. 23-27. Létszáma: kb. 30 fő hetente.

Programja: délelőttönként a gyermekek manuális foglalkozásokon ismerkedhetnek a különböző anyagokkal és a kézművesség titkaival. Próbálkozhattak a nemezelés, batikolás, gyöngyfüzés, fonás, origami és az agyagolás alapjainak elsajátításával. A fazekasságot valódi mester, Fadgyas Lajos bácsi műhelyében megfigyelhették és kipróbálhatták.

Délutánonként kerékpár-, sor-, váltó- és más sportversenyeken, játékos szellemi és tréfás vetélkedőn vehettek részt a tábor tagjai.

Mindkét héten 1-1 napot a strandon töltöttünk. Úgy gondoljuk, kezdeményezésünk sikeres volt, programjainkra igényt tartottak a szülők, a gyerekek jól érezték magukat, örömmel jöttek.

Tervezzük, hogy jövőre kirándulásokkal gazdagítva a programot, ismét megszervezzük a táborot.

Táborvezetők: Varga Mária és Nagy Margit (Kölcsény)

„Zöldszíves” tábor Bodajkon

„A világról alkotott új felfogást minden embernek el kell sajátítania. Akit jó felfogásra neveltek, az élővilágot csak szépnek látja, és optimalista ezekkel az értékekkel szemben. Akiben megvannak ezek az értékek, az együtt érez minden élőlényel, minden élő rendszerrel.”

Konrad Lorenz

Idén a Hunyadi Mátyás Általános Iskola „Zöldszíves” táborában 46 tanuló és 4 nevelő vett részt.

Táborunk helyszíne Bodajk volt, a Fejér megyei Bakony legnagyobb községe, amely a festői szépségű Gaja völgyben fekszik. A tábor a Tölgyes Turistaközpont üzemelteti. Lehetőség nyílt a helyszínen a tanulók étkeztetését is megoldani. A környezet is a pihenést, a kikapcsolódást szolgálta. Óriási zöld gyepek, hatalmas fákkal, bokrokkal, kiépített sportudvarral, játszótérrel.

A táborozás a környezet- és természetvédelem szempontjából, mint ismeretszerzési forma és mint nevelési alkalom is jelentős. A táborozás a környezet megismerésének legromantikusabb formája. A tábor célja az volt, hogy speciális ismeretszerzési források biztosításával a tanulók ismereteit bővítsük. Kiemelt helyen szerepelt a Bakonyi Természettudományi Múzeum anyaga, ahol a Bakony növény- és állatvilágát, valamint ásványait ismerhették meg a tanulók. A busz a táborozás ideje alatt velünk volt, így lehetőségünk nyílt a környéken hosszabb kirándulásokat is megtenni.

Zircen az arborétumban a hazai és külföldi fenyők, lombos fák és cserjék gazdag fajtáit és a tájképileg szép elrendezésű gyűjteményben impozáns méretű fapéldányokat ismerhettek meg a tanulók. Jártunk a Velencei-tó környékén, Pákozdon megnéztük az Emlékmúzeumot, Agárdon Gárdonyi Géza szülőházát. Emlékezetes volt még a veszprémi kirándulás. Sétáltunk a történelmi emlékekben gazdag városnegyedben. Kirándulásunkat a Séd-től délre, a Kittenberger Kálmán által létesített vadaskert, népszerű nevén az Állatkert megtekintésével fejeztük be, ahol igen szép, természetes erdei környezetben élnek a bemutatott hazai és egzotikus állatok.

A tábori program összeállításakor nagy gondot fordítottunk az egészséges életmódra nevelésre. A tábor ideje alatt ezt a célt szolgálták a túrázások, városnéző séták, szabadban végzett sportjátékok. Két alkalommal 5 órás túrát tettünk a táborhely mellett közvetlenül vezető kék turistajelzésen a Bakonyban. Az utolsó előtti napon olyan vetélkedőt rendeztünk, ahol a tanulók a látott és összegyűjtött anyagból mérték össze tudásukat.

Útban hazafelé nagy élményt jelentett a gyerekeknek Székesfehérváron a Bory-vár megtekintése, Bory Jenő építész-mérnök és szobrászművész alkotása, amely a város egyik idegenforgalmi nevezetessége, az ország lakossága és a külföldiek által is jól ismert és szívesen látogatott különleges építészeti és szobrászati műalkotás. A toronytők bástyáiról szép kilátás nyílt a városra, megfigyelhető volt a Sárrét egész vidéke, napfényes időben láthattuk a Vértes és Bakony nyúlványait is.

A pályázaton nyert pénzügyi támogatás lehetővé tette a tábor színvonalas megrendezését. Köszönetet mondunk a város önkormányzatának, a Nemzeti Gyermek- és Ifjúsági Közalapítványnak, a Hűtőgegyárnak, a Surjány Húsüzemnek, akik anyagi és természetbeni hozzájárulásukkal segítettek bennünket.

Szeretnénk „Zöldszíves” táborunkat hosszabb távon is rendszeres-

se tenni. A „zöld szív” lényege a természet szépségeire fogékony lelkület. Ennek kialakítása fontos feladatunk. Szeretnénk, ha gyerekeink a növényekre és állatokra mint élőlénytársakra tekintenének, és csodálattal figyelnének a természettől adott minden létezőre.

Gál Mihályné

★

Június 16-tól 20-ig 5 napot töltöttek el a Hunyadi Mátyás Ált. Iskola környezetvédői a tiszapüspöki Ördögszekér Központban.

Már négy éve rendszeresen hosszabb-rövidebb időt töltöttünk különböző évszakokban ezen a helyen. Most ezt az időszakot lezárva egy „sszefoglal” áborozást szervezünk. Első sorban olyan programok voltak, amelyek kiegészítették, bővítették az eddigi növény-állatismeretet és környezetvédő magatartást.

Két nagy témakörben tevékenykedtünk: a Tisza és a Kerek-tó vízvizsgálata, valamint a település megfigyelése a táj-ember összhangja szempontjából. Harmadik nagy témánk a tervezettől eltérően valósult meg, ugyanis a kedvezőtlen időjárás miatt egyetlen madár sem repült a kifeszített hálóba. Így ezt a témakört a helyi szakkörösök számítógépre átvitt tapasztalatai segítségével ismertük meg. A vízmintavételt a Tiszából egy hosszú kerékpártúrával kötöttük egybe, melynek során az óballai gémtelenen is megálltunk a fiókaetetés megcsodálni. Útközben újabb növények nevét könyveltük el a tábor növényei közé.

Visszaérkezve a kis csoportok érdekesebbnél érdekesebb felfedezéseket tettek a vízminta közelebbi vizsgálata közben. Észrevételeiket a maguk készítette rajzokkal illusztrálva mondták el a társaiknak.

A mikroszkópos vizsgálatokat kiegészítette az a lehetőség, hogy a TV képernyőjén aprólékosan megfigyelhettük a kinagyított élőlények mozgás, lélegzés közben.

Megismerkedtünk a madárodú változataival, a bennük élő lakókkal és a szokásaikkal.

Körbekerelve a falut, újabb oldaláról ismertük meg, fölismerve a tájba nem illő lapos tetős házakat, néhány épületen az ablakok, ajtók egymástól eltérő stílusát, a díszkerék és a hagyományos kertek jellemzőit. Színesítette a faluval való ismerkedésünket egy népszerű vőfélyvel való találkozás, aki egy tréfás mesével is meglepett bennünket.

Lehetőség volt az összegyűjtött ismereteket csoportos játék formájában mérlegre tenni. Itt ki-ki eldönthette magáról, mely területen gyűjtött több ismeretet a meglévőkhöz.

A szakmai programokon túl élvezetes volt a gyertyával jelzett úton a bátorságpróba a sötét erdőben, amit néhányan másik este is szívesen végigjártak volna. Esténként a focimeccs résztvevőinek szólt a hangos buzdítás, ami olyan lelkesítővé vált, hogy a végén valamennyi szurkoló a meccs résztvevőjévé vált.

Szerencsénkre kedvezett az időjárás egy befejező nagy tábortűzhöz, sok-sok játékkal, dallal.

Megköszönjük a Soros Alapítvány 24.000 forintos és a Környezetvédelmi Minisztérium 20.500 forintos anyagi támogatását.

Török Emőke

Sümege – sátoortábor

Hagyományainkat megőrizve, 1997 nyarán is sikerült sátoortáborunkat megszervezni július 14-24 közötti időszakban, 25 fő részvételével.

Táborunk a festői környezetű Sümegeen található vár árnyékában meghúzódó, igényeinket jól kiszolgáló Strand-camping területén épült fel. „Lakhelyünkről nap mint nap feltekinthettünk a hol a napfény ragyogásában tündöklő, hol az éjszakai megvilágításban pompázó várra.

Első programjaink között szerepelt a vár meglátogatása, ahol tanulóink látványos, élményszerű, kosztümös várjátékok tanúi lehettek. Megérinthette őket a kor szelleme, hiszen vállalkozó szellemű táborozóink lovaglási lehetőséggel is élhettek az őket körülvevő történelmi környezetben.

Elutaztunk Keszthelyre, ahol a volt Festetics-kastélyban táruelt élénk mindaz a művészeti emlék, ami a várlátogatás után a XIII-XV. századból a XVIII. századba repíthette tanulóink képzeletét. Olyan muzeális értékekkel találkozhattak mindkét történelmi nevezetességű helyen, melyet szorosan kapcsolhattak történelmi, irodalmi vagy éppen művészettörténeti tanulmányaikhoz.

Egésznapos kirándulást tettünk még Tapolcára, ahol a Tavasbarlang történetével, jelenlegi állapotával kalandos séta során ismerkedhettünk meg, s sajnálattal vettük tudomásul, hogy a csónakázás meg. A tapolcai vízialom látványa némi kárpótlást nyújtott csodálatos környezetével, s megadta a lehetőséget a csónakázni vágyóknak.

Igazolva látjuk, milyen jól beépíthetők táboraink, iskolánk pedagógiai programjába, oktatásunk rendszerébe. Remekül kapcsolták tanulóink élményeiket a különböző tantárgyak oktatási egységeihez. Benyomásaik kapcsán felfedező módon jutottak el a tantárgyak kapcsolódási pontjaihoz. Ezek a koncentrációs lehetőségek adottak ugyan az iskola falain belüli, jól motivált tanítási órákon is, de onnan kilépve hatékonyságuk óriásira nő.

Túránk alkalmával különleges képet nyújtó bauxitbányát, ősember-lelőhelyet kerestünk fel, ahol szenzációs kőzetgyűjtemények összeállítására kínálkozott lehetőség.

Gazdag programválasztékunk között szerepelt kutyás bemutató, akadályverseny, éjszakai ügyesség-bátorság próba, tréfás vetélkedő, különféle sportversenyek, s nem utolsósorban szaporodott úszni tudó tanulóink száma.

Ahhoz, hogy táborunkban színvonalas programokat, messzemenően kielégítő étkeztetést tudjunk biztosítani, a kitaró pedagógus szervező munkája nem lett volna elegendő. Táborozóink és a magam nevében ezúton szeretnék köszönetet mondani: a Gabonaiipari Rt-nek és a PAJOLA Bt-nek a tábori felszerelés szállításáért. A Béke Tsz elnökének a kedvezményes autóbuzsért. A Tiszatáj Tsz-nek, a ConAvis üzemnek és a Gabonaiipari Rt-nek az élelmiszer-támogatásért. A MÉH-vállalat vezetőjének, a Hűtőgépgyár Kft. igazgatójának, az ÁFÉSZ elnökének, a Gépjavító üzemnek, a Tég-

lagyárnak és a tekerceselő üzemnek készpénztámogatásukért. Köszönet Törökszentmiklós Város Önkormányzata Kulturális Bizottságának, valamint az Országos Gyermekek- és Ifjúsági Alapprogram Tanácsának a pályázatokat nyert összegeikért. S végül név szerint fejezem ki köszönetemet Baógnér Mrs. N. Sza. Csn. Né., az S. O. Á. Özpont anyoha dolgozójának, aki szabadsága terhére áldozatos munkájával táboraink egyik „fő szponzora”.

Minden támogatóknak köszönet azért a jutalomtáborért, mellyel egyik legkiválóbb növendékünket ajándékozhattuk meg, s táborozási költségeit gondtalanul fedezhettük.

Táborvezető

„Petőfi Sándor” kerékpáros tábor Bogácson

Iskolánkban hagyománya van a kerékpáros táborozásnak. A 70-es években tanulóink még Erdélybe is eljutottak. A 85-91 közötti időszakban pedig az országos vándortáborokba kapcsolódunk be.

Épp egy éve elhatároztuk, hogy az idei nyár sem múlhat el biciklis tábor nélkül. Elkezdődött a lelkes szervezés, melyben Rigóné Mák Éva és Sebestyén Ilona kolléganőim vállalták a fő szerepet.

Július 7-én reggel indultunk Mezőkövesdre, a kerékpárokkal együtt utaztunk a vonaton, kellemetlen, esős időben. A vasút maximális segítségével, gond nélkül megérkeztünk a kövesdi állomásra, s innen tettük első túránkat bázishelyünkre, a gyönyörű fekvésű Bogácsra. Szállásunk az iskolában volt, ami igényeinknek megfelelt. A gyerekek hamar belakták ideiglenes otthonukat, s hamarosan összebarátkoztak a szintén ott nyaraló, hasonló korú lengyel gyerekekkel.

Ezen a délutánon busszal Egerbe utaztunk. A város a bizonytalan időjárás ellenére is nagyon tetszett mindenkinek.

Kedden Noszvaj volt a cél, a francia eredetű és stílusú De La Motte kastélyt néztük meg. Odafele emelkedőknél kellett tekerni, de mindent kárpótolt a visszafelé út, mikor is a sebességmérő órák 40-50 km/órát is mutattak. A délutánt Bogács megismerésével töltöttük.

Szerdán a Bükk egyik legtisztább levegőjű, hangulatos falujába, Bükkzsércre indultunk Cserépfalun át. Utunkat megszakítottuk a subalyuki ősemberbarlangnál, melyhez hasonló, régi emlék csak néhány van az országban. A hegyoldalban igencsak óvatosan kellett a csúszós kőveken lépkedni, de a gyönyörű kilátás feledtette a fáradságot. Ezen az estén már igazán tábori volt a hangulat. Ennek köszönhető, hogy másnap igen álmos csapat indult egésznapos kirándulásra Miskolc-Diósgyőr-Lillafüredre. A gyerekeknek különösen tetszett a diósgyőri vár, a Szent István cseppkőbarlang, a Hermann Ottó Emlékház s persze a kisvasút is, amely a társaság zömét álomba ringatta.

Péntek a „kaland” napja volt. Cserépváraljára indultunk, a dimbesdombos tájon, kicsikét járhatatlan utakon és kisebb kerülővel meg is érkeztünk...Bogácsra. Délután a kevés strandolás egyikre zajlott.

Szombaton kerékpárral Mezőkövesdre indultunk. A rövid túra után megnéztük a város nevezetességeit, melyek közül a gyerekeknek a Mezőgazdasági Gépmúzeum tetszett legjobban, ahol kipróbálhatták a még ma is pöfögő különféle masinákat. Szívesen emlékezünk a Kisjankó Bori Emlékházra és a Galériában látott szép tájképekre is. Ebéd után megvárva a zuhogó esőt elálltát, indultunk vissza Bogácsra.

Vasárnap kissé fáradtan, de élményekkel gazdagon utaztunk haza, s este 7 óra tájban minden szülő magához ölelhette csemetéjét.

Köszönettel tartozunk a „Boldog Diákevekért” Alapítványnak és a városi Önkormányzat Kulturális Bizottságának anyagi támogatásukért.

A vasútról csak a legjobbakat mondhatjuk, a kerékpárok szállítása a vártnál sokkal simábban történt.

Táborozni jó, s minden gyereknek, pedagógusnak lehetőség a kapcsolódásra, egymás teljesebb megismerésére. Remélem, jövőre sokkal többen élünk ezzel a lehetőséggel, már szeptemberben elkezdjük a szervezést és a takarékoskodást.

Mészáros Mihály táborvezető

Hittanos tábor Bogácson

A hittanos gyerekekkel 55-en egy hetet töltöttünk Bogácson 1997. július 27-aug. 2-ig. Az állomáshelyről meglátogattuk a környező

helyek nevezetességeit. Élményt jelentett a parádi Üveggyárban látni az üvegfújókát, hogyan készítik az üvegeket, a gyöngyösi Mátra Múzeumban pedig megnézni a környezetünkben élő és egzotikus állatok kiállítását.

A lillafüredi és mátrafüredi erdei kis vasút szép kirándulóhelyekre vitt el bennünket.

A gyerekek „birtokukba vették” a diósgyőri várat, majd a miskolc-tapolcai tavon csónakáztunk. Megismertük Bogács kellemes vízű strandját, ahol jól éreztük magunkat.

Vetélkedő színesítette a programunkat, benne ügyességi versenyjátékok, logikai feladatok voltak.

A közös játékok, kirándulások széppé tették mindannyiunknak ezt a hetet.

Hegedűs Éva

Cserkész hírek

A helyi cserkészcsapat 1997. augusztus 10-17-ig vándortáborba indult a Zempléni hegyekbe, 14 fővel. Hozzánk csatlakoztak a szomszédos Szajolból is, így összesen 24-en voltunk. Szerencsig vonatoztunk, ill. onnan Boldogkőváraljáig. Ezután indult a gyalogtúra. Olyan faluban is jártunk, ahol mindössze 24-en laktak. Ez a tábor nem volt olyan nehéz, mint a tavalyi. Egy-egy napra kevesebb kilométer volt kitűzve. Önellátóak voltunk. A kiscsoportok maguknak osztották be, hogy egy hétig legyen elegendő élelmük. Megtanultak egy hétig nomád körülmények között élni.

A végcél Tokaj volt, a Tisza partján telepedtünk le, s megfáradt testünket frissítettük fel a kellemes vízzel.

Hegedűs Éva

Integrált természettudományos tábor Simán

Augusztus utolsó hetében három iskola, a törökszentmiklói Bethlen G. Református, a mátészalkai Móricz Zs. és a szerencsi Bolyai általános Iskola diákjai népesítették be a simai ifjúsági tábor. Tanulóink az elmúlt tanévben integrált természettudományi képzésben vettek részt, amely a biológiai, fizikai, földrajzi és kémiai ismereteiket fogta össze és bővítette. A szerencsi Győrik Ferenc tanár úr által szervezett és vezetett tábor az egész éves program zárása volt, amely során az elméletben megszerzett tudást a gyakorlatban is alkalmazhatták a gyerekek.

Az apró zempléni község ideális helyszínül szolgált az egyhetes táborozásnak, hiszen a természet itt még háborítatlan formájában található, a levegő kristálytiszt, a táj pedig csodálatos. Kirándulásaink során eljuthattunk a nemzetközi hírű, védett aggteleki cseppkőbarlangba és a környék mészkődombjaira, ahol a kőzetek meghatározásában Mátyás Tibor geológus segített. A Bodrogzug és a Zempléni-hegység állat- és növényvilágának megismerését Mercsák

Jó-f...-i...-o...-tt... Él...-l...-d...-t...-tt...-é...-t...-ö...-vényeiről, a növényekkel és állatokkal való együttélés és viselkedés szabályairól. Mindannyiunk fülében ott csengenek még szavai:

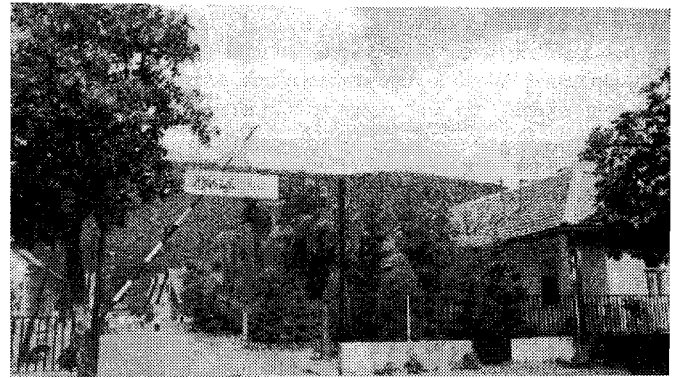
„Hogy hogyan kell viselkedni a természetben? Úgy, mintha a templomba lépnénk be, áhitattal és tisztelettel.”

Nagy élményt jelentett a miskolci Környezetvédelmi Felügyelőség mérőkocsijának látogatása, amely során a Felügyelőség munkatársai bemutatták a műszerek működését, beszéltek mindennapi munkájukról, a környék környezetvédelmi problémáiról, arról, hogy milyen fontos a levegő tisztaságának megőrzése. Végül méréssel szemléltették, hogyan romlik a levegő minősége a nagy mennyiségben kibocsátott mérgező gázoktól.

A diákokat egyik zempléni túrájukra elkísérte Bodnár József radiológus, beszélt a kőzetek radioaktivitásáról, a háttérsugárzásról, majd a gyerekek által gyűjtött kővek radioaktív sugárzását is megmérték.

Természetesen a természettudományos és környezetvédelmi programokon túl a környék történelmi nevezetességeivel is megismerkedhettünk, így jártunk Boldogkőváralján, megmásztuk a regéci vár romjait, megtekintettük a híres vizsolyi bibliát.

Az igen tartalmas hét gyorsan elszállt, reméljük, hogy diákjaink-

nak a környezet védelme, a természet szeretete életük részévé válik a jövőben is.

Mindannyian azzal a reménnyel utaztunk haza, hogy táborunkat megismételhetjük a jövőben is a Zemplén gyönyörű vidékén.

Sósne Kádar Marianna tanár

A szerkesztőség postájából

Ismét támad a rákbetegség!

M...-j...-d...-á...-dik...-h...-lt...-él...-k...-h...-lát...-l...-il...-ák...-t...-é...-okozta. Közvetlenül láttuk, vagy közvetve tudomásunk van róla, hogy milyen kinszenvedéseket okoz a betegség, míg a gyilkos kór sokszor negyedév-félév alatt végez az áldozatával, sok keserűséget, bánatot okozva az életben maradó, árván maradó házastársnak, szülőknél, gyerekeknek.

Tegyük fel magunknak a kérdést: törvényszerű-e a rák győzelme? Nem! Egyértelmű a válasz: az idejében felfedezett rákbetegség általában gyógyítható.

Amikor a rákbetegség kitör a szervezetből, amikor már a fájdalom vagy valamilyen elviselhetetlen vele járó jelensége miatt kénytelen valaki az orvosnál megjelenni, akkor már a rákbetegség olyan előrehaladott állapotban van, hogy gyógyíthatatlan. Senki sincs megbiztosítva, hogy szervezetét a rák nem támadhatja meg. Akik ilyen tévhitben ringatják magukat, nagyon sokuknak az élet bebizonyította, nincs kivétel.

A rákbetegség jelen van mindennapi életünkben, naponta többször fertőződhetünk a ráktól, de szervezetünk ellenálló képessége miatt a betegség nem tud megragadni a szervezetünkben. Van, akinek megtelepszik a szervezetében, hónapokig, évekig lappang, mert a szervezetét nem tudja legyőzni. Csak az alkalmat várja, míg a szervezet legyengül valamilyen betegség miatt, immunképessége lecsökken, és ilyenkor a rákbetegség kitör lappangó állapotából. Ezt viszont nem szabad megvárni! Félévenként, évenként részt kell venni valamilyen általános rákszűrésen! Azért általános rákszűrésen, mert amikor kimutatták valakinek a vérében a rákbetegség jelenlétét, már könnyen kivizsgálható, hogy a rák melyik szervben telepedett meg. Ekkor a rákot az általa megtámadott szervből ki kell pusztítani! A rákbetegség ilyen stádiumában történő gyógyítására megvan minden lehetőség, a gyógyszerek és hosszú évek orvosi tapasztalata.

Akkor hát mi a probléma? Miért nem lehet jobb eredménnyel a rákbetegségeket gyógyítani? Miért hal meg szinte minden második ember rákbetegségben? Sokan fiatal éveikben.

A feltett kérdésekre a válasz: az emberek nagymértékű felelőtlensége okozza a bajt. Ugyanis a lakosság létszámahoz viszonyítva igen kevés személy megy el az általános rákszűrésre, ez csupán a lakosság négy századnyi százaléka. A rákszűrés eredményei csupán ilyen kevés személynél mutathatók ki.

TV-ben, rádióban, újságokban a pszichológusok fogalmazzák meg az említett szigorú meghatározással az emberi felelőtlenségnek ilyen magas fokát. Pszichológusoknak ki is alakult a véleményük, és elmondják, hogy ezen az állapoton csak úgy lehet segíteni, ha a hivatalos személyek, önkormányzati képviselő tagok, a Vöröskereszt aktívái, valamint az általános szűrésen résztvevők bevonásával agitáción keresztül is végzik a munkát. Az emberi felelőtlenségnek saját egészségi állapota iránti ébrentartását, a felelőtlenség legyőzését. Ebben az esetben nem maradhat el az eredmény, a rákbetegség megelőzése!

Javasolom: Törökszentmiklóson az eddig ismert és alkalmazott rákszűrésen kívül dr. Alföldi Rózsa, a 3. sz. körzet orvosa a hozzá fordulókat részére általános rákszűrést végez, önköltségi összegért. Az így kimutatott esetleges betegségek gyógyítását külön kérelem esetén vállalja, de lehetősége van a betegnek a saját orvosi körzetében betegségének gyógyítására is, a kialakult tevékenység díjazásáért.

Dikó József olvasó

RÖVIDEN

A Katolikus Népkör az idén is megrendezi a hagyományörző SZÜRETI FEI VONULÁST, szüreti mulatságot. Szeptember 27-én, szombaton 16 órakor indul a hintós, lovaskocsis felvonulás a Katolikus Népkörtől. Útvonal: Kossuth út – Szechenyi út – Vecsei u – Dobó István u – Kossuth út – Kat. Népkör. Útközben a Béke tsz. népdalköre és a háromtagú zenekar szórakoztatja az érdeklődőket, továbbá a város „kisbírója” és „bíronéja” invitálja szíves szóval (es egyebekkel) a város szórakozni vágyó lakosságát az esti szüreti balra. A rendezvény támogatója a Városfejlesztési Alapítvány.

★

A törökszentmiklósi KARITASZ is bekapcsolódott a határainkon túli árvízkárosultak részére szervezett országos gyűjtésbe. Mivel a Heves megyei KARITASZ szervezetből olyan jelzés érkezett, hogy a nagyszöllősi árvízkárosultaknak elsősorban elelmiszertre van szükségük, vezetőségünk a GABONA Rt-hez fordult kéressel – tájékoztatott az elnök. A Gabona igazgatója készségesen segített: egy zsák lisztet kaptunk térítésmentesen. Ezen felül a malom üzemvezetője, Kovács József további búzadara, felesborsó és rizs-vásárlási lehetőséget biztosított a lehetséges legkedvezményesebb áron, valamint felajánlotta, hogy az összegyűjtött adományt alkalmi fuvarral elszállítják a mezőkövesdi KARITASZ központba, ahonnan a többi adománnyal együtt továbbítják rendeltetési helyére.

(S)

SPORT * SPORT * SPORT * SPORT

MTOSZ TEKE OB

ORSZÁGOS BAJNOK A CLAAS HUNGÁRIA VTSK

Immár negyedik alkalommal rendeztek országos méretű tömegsportversenyt városunkban augusztus 15-16-17-én. Az első napon a helyi csapatok és az egyéni indulók egy részének versenyei zajlottak, majd a hazánk különböző tájairól érkező gárdák részvételével további két napon keresztül dőltek a bábuk a tekecsarnokban. Női és férfi egyéniben 92-en indultak összesen.

Az ünnepélyes eredményhirdetésen részt vett Horváth Gyula, az MTOSZ elnöke, aki a díjak átadása után közölte: a nagy érdeklődés miatt a miklósi kétsávos pálya napjainkra „kinőtte” ezt a rendezvényt. Nem tudnak annyi csapatot fogadni, mint szeretnének. A helyi klub elnökével történt megbeszélés értelmében a következő évtől kezdődően regionális versenyek előzik majd meg az országos döntőt, ahová a selejtezők első 3 helyezettje jut be. A döntő helyszíne valószínűleg a BKV hatsávos pályája lesz Budapesten, ahol rövidebb idő alatt több csapat és egyéni induló számára nyílik lehetőség a megmérettetésre. A miklósi fesztiválok állandó résztvevői számára pedig – hogy „ne szokjanak el innen” – minden évben Szent István Kupát, valamint a „Teke Királya” ill. „Királynője” címért szerveznek versenyt a jövőben.

Eredmények:

<u>Csapatverseny:</u>			<u>Női egyéni:</u>			
1.	Claas Hungária Kft. Tmiklós	1369 Fa	1.	Ruff Lászlóné	Békéscsaba	235 Fa
	Cs.vez.: Futó Ferenc		2.	Pálffy Gyuláné	Békéscsaba	230 Fa
2.	BKV Cinkota	1325 Fa	3.	Gyarmati Katalin	Paks	223 Fa
	Cs.vez.: Fazekas K. Ede.		4.	Juhász Gyöngyi	Bp.Postás-Matáv Se	216 Fa
3.	ÁFÉSZ Tmiklós	1318 Fa	5.	Lovas Anett	Claas H. Tmiklós	216 Fa
	Cs.vez.:Röszer József		6.	Erdész Krisztina	Bpest Határőr	214 Fa
4.	Paks Atomerőmű	1309 Fa	<u>Férfi egyéni:</u>			
	Cs.vez.: Suplicz Sándor		1.	Holp József	Claas H. Tmiklós	258 Fa
5.	Ideál Miklós Kft.	1299 Fa	2.	Fischer József	Bp.Postás-Matáv Se	250 Fa
	Cs.vez.: Bakos Károly		3.	Tóth László	Cinkota TTE	244 Fa
6.	Matáv B.pest	1283 Fa	4.	Futó András	Claas H. Tmiklós	241 Fa
	Cs.vez.: Bertalan Sándor		5.	Röszer József	ÁFÉSZ Tmiklós	235 Fa
			6.	Szincsak Tibor	Ideál Kft. Tmiklós	235 Fa

Különdíj átadására is sor került: a legsportszerűbb csapat díját a békéscsabaiak kapták (csapatvezető: Frontó András). Futó Ferencet, a Claas Hungária Kft. csapatvezetőjét pedig - aki egyben a városi klub elnöke - a szabadidősportban végzett több évtizedes tevékenységéért emléklappal jutalmazta az országos szövetség. Szervezői munkáját a Bp. Határőr csapat is elismerte: a tőlük megszokott humorral nyújtották át értékes ajándékukat.

Sz. Zs.

BANA JÁNOS EMLÉKKUPA

Augusztus közepén háromnapos emléktornát rendeztek a városi sportpályán, melynek névadója az egykor aktív játékosként, majd futball-edzőként kiemelkedő teljesítményt nyújtó Bana János volt. A labdarúgást szívügyének tekintő tréner különös jelentőséget tulajdonított az utánpótlás-nevelésnek, és nagy-nagy szeretettel foglalkozott a fiatalokkal.

– Sok ilyen sportemberre lenne szükség ahhoz, hogy a labdarúgás kimásszon a gödörből, nem csak Törökszentmiklóson, hanem országos viszonylatban is – hallottuk Bernáth Bélától, a TSE Labdarúgó Szakosztályának technikai vezetőjétől. – A Bana János emlékére kiírt torna célja a foci népszerűsítése a fiatalabb korosztály körében. Mint a mezőnyből kitűnik, elképzelésünk országos szinten is követőkre talált, hiszen Mosonszentmiklóstól Mezőtúrig, Kunhegyestől Tatabányáig összesen 22 csapat fogadta el a meghívást.

A tornán 9-10 és 12-13 éves focipalánták küzdöttek a helyezésekért. A jó szervezésnek köszönhetően a mérkőzések 3 speciális

méretű pályán zökkenőmentesen zajlottak, és valamennyi csapat mindhárom napon pályára lépett. Színvonalas játékokat nagy érdeklődés kísérte: a szülők és szurkolók mellett Bana János egykori játékosársai közül is megtisztelték jelenlétükkel néhányan a rendezvényt. Az ifjú labdarúgók pedig fegyelmelzen, sportszerűen és nem utolsósorban óriási lelkesedéssel játszottak. Reméljük, hogy küzdeni akarásuk a továbbiakban sem csökken, és a jövőben is méltó emléket állítanak az olyan nagyszerű sportemberek törekvéseinek, mint Bana János. A mostani tornán ezt bizonyították!

Eredmények:

<u>1986. január 1. után születettek:</u>		<u>1984. január 1. után születettek:</u>	
1.	Szandaszőlős	1.	Szandaszőlős
2.	Pilis	2.	Szolnok VSI I.
3.	Szolnok VSI I.	3.	Kunhegyes
4.	Törökszentmiklós II.	4.	Tatabánya
5.	Mosonszentmiklós	5.	Törökszentmiklós
6.	Szajol	6.	Turkeve

Legjobb kapus Polgár Mihály (T. miklós), legjobb mezőnyjátékos Gal Szilárd (Pilis).

Legjobb kapus: Dibernádó Tamás (SZVSI), legjobb mezőnyjátékos Fekete Gabor (Kunhegyes).

A rendezvény fővédnöke a ConAvis Rt volt, aki – a többi támogatóval együtt – gondoskodott a bőséges jutalmazásról: valamennyi játékos kisebb-nagyobb ajándékkal térhetett haza.

Sz. Zs.

„Megfogyva bár, de törve nem...”

REFLEKTORFÉNYBEN A FIATALOK

Olvasóink bizonyára nagy várakozással tekintenek az 1997/98-as bajnoki évad elé. Már csak azért is, mert a sokakat érdeklő labdarúgás és kézilabda sportágak területén meglehetősen nagy változások történtek az utóbbi időben. Az edző-váltások és az újabb játékosok átigazolása mellett mindkét területen nagy szerepet kapnak az ificsapatból felzárkóztató fiatalok.

Labdarúgók számára augusztus 13-án, a Jászapáti elleni mérkőzéssel kezdődött az őszi forduló. A szakosztály vezetése mindezekkel az elnökség bővítését látta szükségesnek, így a jövőben Elekes István és Bernáth Béla mellett Bana Sándor, Teszkó Imre, Polgár Sándor és Szőke András segíti majd a csapat körüli technikai, szervezési és egyéb feladatok ellátását.

Bana Sándortól, a 6 tagúra bővített elnökség egyik tagjától azt is megtudtuk, hogy a felnőtt csapatból több játékos más egyesülethez igazolt át: Babella, Orbán, Gergely és Tákos Szajolba távozott, dr. Bodó mezőtúri, Nyíri jászberényi, Kiss és Tőke pedig türkevei színekben játszik majd ezután. A nagy mértékű átigazolások oka semmiképpen sem az anyagiakban keresendő, és a szakosztályvezetéstől is csak részben függött. Néhány játékosnál fegyelmezési problémák merültek fel, ezért meg kellett tőlük válniuk. Nyírit mindenképpen szerették volna megtartani, de őt jobban vonzotta a magasabb osztályban való szereplés. A távozók közül néhányan beleillettek volna még a keretbe, őket viszont emberi okokból meg kellett érteniük.

Két játékos érkezett Rákóczi falváról, Major (kapus) és Györe, Beregszászi pedig Cibakházáról. Járóka a Dunaferrtől igazolt át. Két „leállt” labdarúgónk, Szőke és Csatári újrakezdte a játékot a TSE berkeiben. Az ificsapatból is több futballista került föl a felnőtt keretbe. Az ily módon megfiatalodott csapat további tagjai: Barabás, Bak, Papp, Görög, Nagy, Bárdos, Szilágyi, Kinyik, Bana, Szendrei, Kovács, Bán és Dékány. A szakosztály vezetői belátják, hogy a jelenlegi gárda némely poszton erősítésre szorul. Úgy tűnik, ennek anyagi akadályai nincsenek. A cél érdekében tárgyalást folytattak más egyesületek játékosaiival, ezek azonban a bajnokság kezdetéig nem vezettek eredményre. A tél folyamán mindent megtesznek azért, hogy a hiányt pótolják. Azzal is tisztában vannak, hogy induláskor „göröngyös utat” választottak, de bíznak benne, hogy a problémák megoldásával a célhoz vezető út simábbá

válík.

Az edzők személyét illetően is történt változás: Márton Ferenc az utánpótlás-nevelés területén hasznosítja szakmai tudását ezután, a felnőtt csapatot pedig Nagy Attila, a megyei bajnokságot nyert ifik trénera edzi. Az utóbbiak képzésére ezúttal Porhanda János kapott megbízatást.

Az edzői eredményekről Bana Sándor elmondta, hogy kezdetben a stabilitás, az összeszokottság és a csapat-szellem erősítése lesz a legfontosabb feladatuk. A szakosztályvezetés bízik a fiatalokban, és reméli, hogy a kellő rutin megszerzése után sikerül a középmezőnyben végezniük. Ehhez elsősorban időre és sok türelemre van szükség. A következő bajnokságok idejére remélhetőleg ütőképesé válik a csapat, és a további célok megvalósítása sem tűnik majd elérhetetlennek.

Az elmúlt évi 3. helyezést követően érdekes veszteségek érték a TSE -Alföldi Gabona kézilabdacsapatát is, ugyanis öt fő távozott tőlük: Szloska Szolnokra szegődött, Csizsár Kiskőrösre, Hodosi Gyöngyösre, Rigó és Fejes edző pedig Tiszaföldvára távozott. A játékosok nagy részét elsősorban az anyagiak miatt nem tudták megtartani.

Baranyi Antal Abonyból érkezett, ő régebben már játszott miklósi színekben. Tóth András szakosztályvezetőtől örömmel értesültünk arról, hogy Danyi Tibor kitűnő fizikai erőnlétben és jó hozzáállással ismét vállalja a szereplést. A „nagy öregek” közül továbbra is számítani lehet Gulyás, Bukta, Patocska, Takács, Kőteles, Medgyessy és Sípós játékkára. Az ifiktől 5 fő került át az

első csapathoz: Borda, Polgár, Zakar, Kerekes és Mészáros.

Változás történt az edző személyében is. A szakosztályvezetést régóta foglalkoztatta az a gondolat, hogy újra Kovács Béla vegye át a vezető edzői teendőket a felnőtt csapatnál. Mellette szólt az is, hogy törökszentmiklósi lévén erősen kötődik a TSE gárdájához, és az ifik edzőjeként alkalmasnak megfigyelni, megismerni a mezőnyt.

Az irányítás területét sem kerülte el a változás: az eddigi főszponzor, az Alföldi Gabona Rt. Kovács József személyében aktív tagot delegált a szakosztályvezetésbe, akinek bekapcsolódásával szervezettebb, átgondoltabb lehet az ott folyó munka, és Tóth András reményei szerint anyagi téren is pozitív változás várható a jövőben.

A felkészülést komolyan vették a játékosok: olykor naponta két edzést is beiktattak, melynek eredményeképpen a bajnokság kezdete előtt 3 héttel már több mint 100 kilométer volt a „lábakban” – fejenként. A játékosok fizikailag megerősödtek, felgyorsultak. Augusztusban részt vettek a Mol KK által szervezett tornán, amelyet – a legjobb gólaránnyal – megnyertek, két NB I-es csapatot maguk mögé utasítva.

A célkitűzés reálisnak tűnik. Az átszervezett, megfiatalodott csapat az 1-6. hely valamelyikét mindenképpen szeretné megszerezni. Az, hogy milyen magasra állították a mércét, természetesen a bajnokság végén dől majd el, de azt hiszem, a kézilabdarájongókat sem kell különösebben buzdítani arra, hogy a legelőkelőbb helyezések egyikéért szurkoljanak.

Sz.Zs.

Az NB I/B Férfi Kézilabda Bajnokság 1997/98 évi őszi sorsolása

szept. 21.	17,00	TSE-Kecskemét	ifi: 15,15
szept. 26	18,00	Bp.TF-TSE	ifi:–
okt. 5.	17,00	TSE-Kalocsa	ifi: 15,15
okt. 11.	15,00	Debrecen-TSE	ifi: 13,00
okt. 18.	17,00	TSE-Mizse	ifi: 15,15
okt. 25.	16,15	Hort-TSE	ifi: 14,30
nov. 1.	17,00	TSE-Békés	ifi: 15,15
nov. 7.	17,45	Kiskunmajsza-TSE	ifi: 16,00
nov. 15.	17,00	TSE-Csömör	ifi: 15,15
nov. 22.	17,00	TSE-Gyömrő	ifi: 15,15
nov. 29.	16,00	Békéscsaba-TSE	ifi: 17,45
dec. 6.	17,00	TSE-Makó	ifi: 15,15
dec. 13.	17,00	Fehérgyarmat-TSE	ifi: 15,00

Atlétika

Negyedik éve rendezik meg Debrecenben a Serdülő "B" (13-14-15 éves) atléták Európa Találkozóját.

Ebben az évben különösen nagy mezőnyt megmozgató viadal (250-300 fő) résztvevői voltak a Törökszentmiklósi SE atlétái.

A nyári szünet után 3 heti edzéssel igen szép eredményekkel és helyezésekkel tértek haza a nemzetközi megmérettetésről, melyen 5 ország versenyzői vettek részt.

Eredmények:

Polgár Nóra	80 m gátfutás	12,3 mp	I.h.
	távolugrás	470 cm	III.h.
Göblyös Márta	távolugrás	464 cm	IV.h.
Szabó Andrea	gerelyhajítás	35,78 m	IV.h.
Halmi Ferenc	súlylökés	12,93 m	II.h.
Körödi Tamás	gerelyhajítás	44,04 m	III.h.

Két héttel később, szeptember 5-6-án újabb megmérettetésen vettek részt a serdülő „B” atléták, szintén Debrecen volt a helyszín, ahol Hajdú-Bihar megye egyéni bajnoksága került megrendezésre.

Az elért eredmények igen biztatóak a szeptember 20-21-i magyar bajnokság előtt, ugyanis ez a verseny egyik felkészülési állomás volt, ahol rangos ellenfelekkel találkoztak versenyzőink.

Eredmények:

Körödi Tamás	gerelyhajítás	46,60 m	I.h.
Halmi Ferenc	súlylökés	12,56 m	II.h.
	gerelyhajítás	42,22 m	III.h.
Szabó Andrea	gerelyhajítás	32,44 m	I.h.
Polgár Nóra	80 m gátfutás	12,8 mp	I.h.
	távolugrás	480 cm	I.h.
Göblyös Márta	távolugrás	468 cm	II.h.

B.I.

CSONTOS ROZÁLIA ifi magyar válogatott

A Serdülő „B”-kel párhuzamosan készül és vesz részt felkészülési versenyeken Csontos Rozália, aki az okt. 4-5-i Serdülő „A” 7 próba Országos Összetett Bajnokságra készül.

Felkészülési versenyen szeptember 7-én Szolnokon az alábbi eredményeket érte el a megyei felnőtt bajnokságon: távolugrás 543 cm, lh., 400 m síkfutás 63,1 mp I.h., gerelyhajítás 35,04 m II.h., 100 m síkfutás 13,3 mp III.h.

Rozikát és a szakosztályt is nagy öröm érte, mivel a Magyar Atlétikai Szövetség Serdülő „A”-s letére szeptember 9-én a Szabadkán megrendezett ifi válogatott viadalra meghívta, melyen 200 m-es síkfutásban IV. helyezést ért el, valamint tagja volt a győztes 4x100-as váltónak. Ezzel megtette első lépéseit annak érdekében, hogy a két év múlva esedékes ifi Európa Bajnokságon számoljanak vele a magyar válogatott váltóban.

B.I.

Úszás

Törökszentmiklós város Diáksport Bizottsága úszóversenyt rendezett a város és a környező települések diákjainak.

Az 1997. szeptember 10-én megrendezett versenyre a Hunyadi Mátyás Általános Iskola és a Kölcsey Ferenc Általános Iskola tanulói jöttek el nagyobb létszámban és értek el helyezéseket. Sajnálatos a Székács Szakközépiskola és a Bethlen Gábor Református Iskola távolmaradása.

Eredmények:

Általános iskolák

3-4. oszt. lányok, 50 m:

I. Galsi Anita (Hunyadi)

3-4. oszt. fiúk, 50 m:

I. Mészáros Tibor (Kölcsey)

5-6. oszt. fiúk, 50 m:

I. Urbán Szabó Gyula (Hunyadi)

II. Görömbei Balázs (Kölcsey)

III. Völgyesi Gergely (Fegyvernek, Dózsa)

5-6. oszt. lányok, 50 m:

I. Kelemen Kitti (Kölcsey)

II. Pálya Barbara (Kölcsey)

7-8. oszt. fiúk, 50 m:

I. Babinszky Szabolcs (Hunyadi)

II. Harnos Attila (Kölcsey)

III. Tóth Péter (Hunyadi)

7-8. oszt. lányok, 50 m:

I. Babella Vivien (Kölcsey)

II. Völgyesi Katalin (Fegyvernek, Dózsa)

Középszkolás lányok:

I. Lovas Anett (Bercsényi)

II. Mészáros Edit (Bercsényi)

III. Török Éva (Bercsényi)

Fiúk:

15-16 évesek:

I. Drimusz István (Hunyadi)

II. Visnyei István (Hunyadi)

17-18 évesek:

I. Ollé György (Lábassy)

Dörög, villámlik, és esik az eső, mintha dérszából öntenék. Egy leendő apa közben türelmetlenül toporog otthon, s negyedóránként telefonál a szülészetre, megjött-e a baba. A sokadik hívás után a nővér így vigasztalja:

– Legyen nyugodt! A gyerek már úton van.

– Úton? Ebben az itéletidőben?

– Őszintén sajnálom – mondja a müncheni orvos a frissen operált betegnek –, de újra fel kell nyitnom a hasát, mert benne felejtettem egy gumikesztyűt.

– Ez nem ok, doktor. Itt van tíz márka, vegyen magának egy másikat!

– A maga számára az volna legjobb, – mondja az orvos betegnek –, ha abbahagyná a dohányzást, a lumpolást, de még az ivást is.

– Valóban ez a legjobb, amit ajánlhat?

– Ez bizony.

– Akkor talán keressünk egy másik gyógymódot. Nem kényeztetett el engem úgy az élet, hogy a legjobbhoz ragaszkodjam.

Receptek

Borsos – mustáros pulyka apróhús

Hozzávalók: 60 dkg pulyka apróhús, 2 evőkanál margarin, 3 evőkanál mustár, 1,5 dl kefir, fűszersó, 1 csapott kiskanál őrölt fekete bors.

Elkészítés: A pulyka apróhúst szeletkékre vágjuk, és az olvasztott margarinon megforgatjuk. Ráöntjük a kefirt, a mustárt, fűszersóval és borsal megszórjuk, megkeverjük. 15-20 percig lefedve, kis lángon pároljuk. Elkészítési idő: 30 perc.

Habart almaleves

Hozzávalók: 50 dkg alma, 20 dkg cukor, 1 egész fahéj, 1 szegfűszeg, 5 dkg só, 3 dl tejföl, 5 dkg liszt, 1 dl fehérbor, 1 citrom, 5 dl tej.

Elkészítés: a fahéjat, szegfűszeget és a citrom héját egy kevés vízben kifőzzük. A meghámozott almát kockára vágjuk, és cukros, enyhén sós vízben összeforraljuk a fűszerek levével. Közben habarást készítünk: a lisztet kevés tejjel elkeverjük, majd hozzáadjuk a többi tejjel. Állandó keverés mellett a leveshez adjuk, melyet végül tejjel és fehérborral ízesítünk, citrommal enyhén savanyíthatunk.

Kiss Zoltán

KEDVEZMÉNY NÉLKÜL IS A LEGOLCSÓBBAN

*A szomorú hírről ha értesül, forduljon hozzánk bizalommal,
és mi részvételt és tisztelettel segítünk.*

**Díjtalan kórházi ügyintézés, anyakönyvvezetés.
A hűtés csak nálunk díjtalan!**

PÓSTA BT ÜZLETEI:

Kossuth L. út 184. Tel.: 394-115

Kossuth L. út 283. Tel.: 391-586

Erdős I. út 1. Tel.: 06-60/485-019

Régi református temető Tel.: 06-60/385-374

Szolgáltatásunk folyamatos: 0-24 óráig

Újzerű kocsinkkal az ország egész területén vállalunk szállítást, ügyintézés.

Telefonon is megrendelhető koszorú, sírcsokor
díjtalan kiszállítással!

Halottaink

aug. 1-től 29-ig.

Botlik István (91), Szabó Imréné Gulyás Julianna (88), Kocsis Józsefné Németh Piroska (63), Simon Mária (83), Kenyeres Istvánné Malovits Terézia (61), Farkas Pál (72), Hajnal Jusztna (65), Makai József (59), Németh Miklós (90), Szőke Józsefné Gonda Eszter (66), Markóth Mihályné Kovács Ilona (85), Emődi Sándor (64), Hegedűs Imréné Sárosi Piroska (82), Molnár Lajos (75), Rózsa Ferenc (január, 83), Rózsa Zoltán (51), Cseh József (99), Keresztes Lajosné Tóth Mária (67), Szelei Kiss Lászlóné Nagy Margit (91), Komáromi István (64), Veres Sándor (60), Bartus József (38), Fülöp Mihály (48), Tóvizi János (Tiszapüspöki, 81), Kállai Imre (Tiszapüspöki, 40).

Nyugodjanak békében!

GYÓGYSZERTÁRI ÜGYELET

szept. 6-7

Fehérkereszt

Almásy út 2.

szept. 13-14

Fehérkereszt

Almásy út 2.

szept. 20-21

Kígyó Patika

Kossuth út 83.

szept. 27-28

Fontana

Kossuth út 123.

okt. 4-5

Fontana

Kossuth út 123.

KODAK EXPRESSZ BOLT

FOTO ÁRVAI

TÖRÖKSZENTMIKLÓS

KOSSUTH ÚT 155

Tel.: 390-162

*Ha 2 tekercs KODAK filmet vásárol,
ajándékba Magyarország autóatlaszát,
ha 3 tekercs KODAK filmet vásárol,
ajándékba KODAK elemlámpát kap.
Mindkét esetben 1 sorsjegyet kap, melynek fődíja egy*

FORD FIESTA

Színes film kidolgozás 1 órán belül!

Havi nyerőszám: 156 246

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

Független közéleti lap

Szerkesztőség : 5200 Törökszentmiklós, Almásy u.1. ☎ : 56/390-002

Főszerkesztő : Dr. Szabó Lajos

Számitógépes szerkesztés: Hegedűsné Szűcs Zsuzsa

Kiadásért felelős:

Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány

ISSN 0866-1839

Nyomdai munkák :

RF PRO STUDIO SZOLNOK